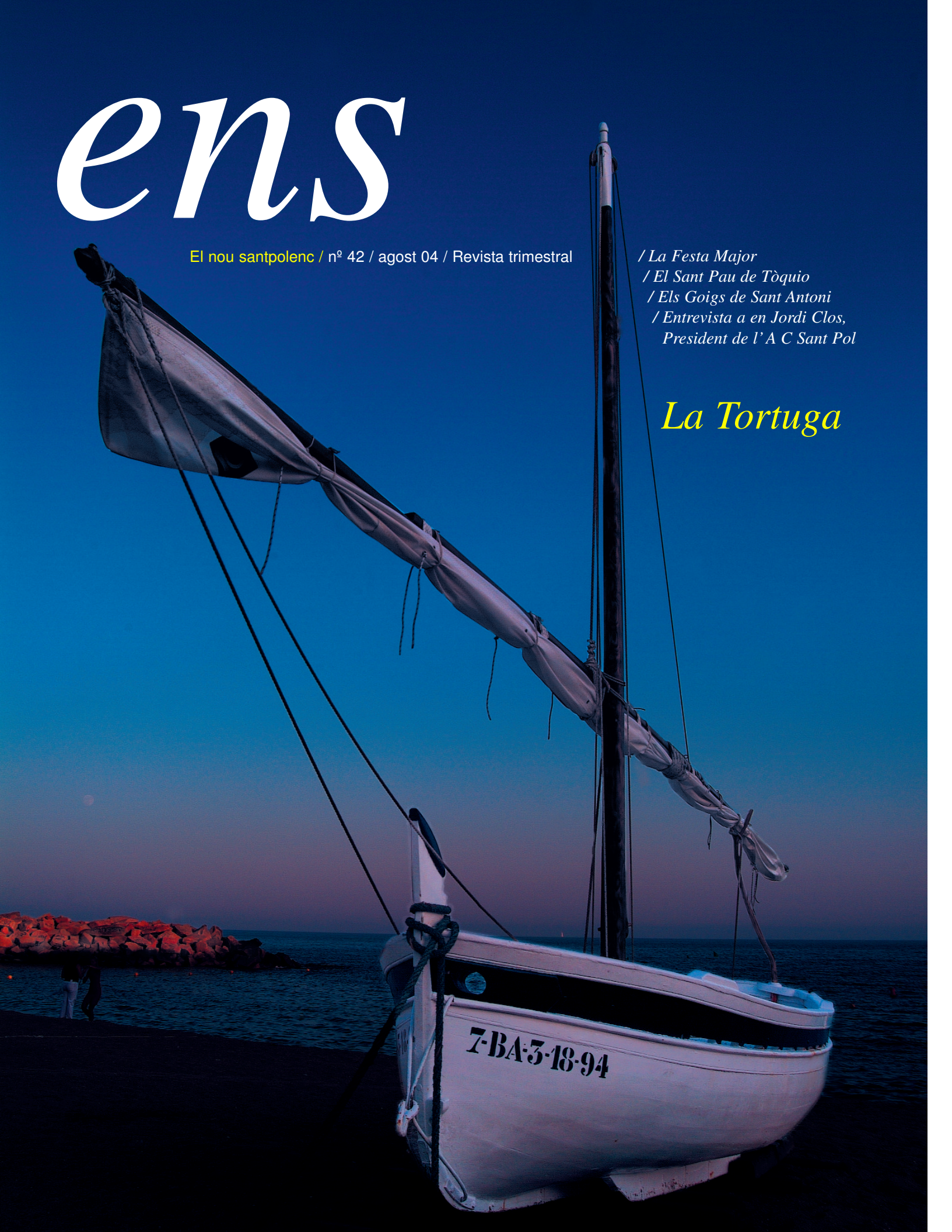

ens

El nou santpolenc / nº 42 / agost 04 / Revista trimestral

*/ La Festa Major
/ El Sant Pau de Tòquio
/ Els Goigs de Sant Antoni
/ Entrevista a en Jordi Clos,
President de l' A C Sant Pol*

La Tortuga

Ruscalleda s.a.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MOVIMENTS DE TERRES

TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9

08396 Sant Cebrià de Vallalta (Barcelona)

Tel. 93 763 10 12 - Fax 93 763 13 21

Ceràmiques

Marbres i granets

Banyeres i cabines hidromassatge

Mampares

Sanitaris

Griferies termoestàtiques

Accessoris bany

Mobles bany

Mobles cuina

Electrodomèstics

Xemeneies

Barbacoes

Elements decoratius d'exterior

Balustrades

Tot tipus de material per a la construcció

Materials de construcció i decoració

Amargant

Ceràmica des de 900 pts!

Balay

TAU
CERAMICA

FRANKE

BOSCH

Pando

Teka

SYSTEM-POOL
HIDROMASSAGE

VENIS
CERAMICA DE ELITE

vives
AZULEJOS Y GRES

ZIRCONIO

PORCELANOSA
CERAMICA

Bañacrill

**Projectes de Cuines 3D
DEMANI
PRESSUPOST**

Amargant SANT POL DE MAR - Ctra. de Sant Cebrià, s/n

Tel. 93 760 01 12 Horari: De 8 a 13 i de 15 a 19 h. Dissabtes matí obert

Amargant PINEDA DE MAR - Sant Joan, 42 (N-II) Tel. 93 767 14 16

Horari: De 9 a 13 i de 15 a 20 h. Dissabte obert matí i tarda

BLOCK
COCINAS

AUXIMOBEL

sumari

ens / nº 42 / agost 04

Seccions

/ Sumari 03 / Editorial 05 / Bústia 07 / Entitats 08 / Noves tecnologies 20 / Esports 33 / Salut 37 / Cuina 39
/ Festa Major 40 / Cultura 43 / CEIP Sant Pau 44 / Ràdio Litoral 46 / Política 48 /

Reportatges

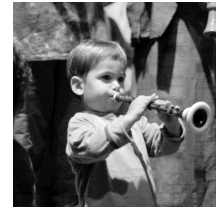

La tortuga

Un reportatge sobre la recuperació i la història d'un dels llaguts emblemàtics de Sant Pol de Mar / 15

Els Goigs de Sant Antoni

Cada any, la vigília del 13 de juny, dia de Sant Antoni de Pàdua, veïns de Sant Pol es reuneixen vora la imatge del sant que hi ha al carrer Abad Deàs i canten els populars goigs / 23

El Sant Pau de Tòquio

Com va néixer el projecte de crear un germà del Sant Pau a Tòquio? La Carne Rusacalleda ens ho explica / 27

Edita / Ajuntament de Sant Pol de Mar / *Redacció* / Ester Roig, Daniel Solano
Fotografia / Pitu Estol, Ester Sauleda / *Disseny gràfic i maquetació* / Daniel Solano

Publicitat / Tel. 93 760 45 47 (Dani) *Web* / www.santpol.org/ens *Correu electrònic* / ens@santpol.org
Dipòsit legal / B-24263-93 *Fotografia portada* / Pitu Estol

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades

RAMCON SA

C/ DOS DE MAIG, 66 - 68
TELÈFON 93 579 64 50
FAX 93 570 20 32
08100 MOLLET DEL VALLÈS (Barcelona)
e-mail: ramcon@ramcon.es
web: www.ramcon.es

- Neteja i manteniment d'edificis i locals
- Netejes generals
- Neteja de façanes i vidres
- Serveis d'alçada
- Netejes especials

EMPRESA GUARDONADA
PER LA CAMBRA DE COMERÇ, NAVEGACIÓ
I INDÚSTRIA DE BARCELONA
ANYS 1993 - 1995

Aleix Lluveras Fuster

 93 762 47 63
93 760 08 59

Castellar-Roca Instal·ladors, S.L.

AIGUA · GAS · ELECTRICITAT · CALEFACCIÓ · CLIMATITZACIÓ

MELCIOR CASTELLAR SOLER

C/. Vergè de la Mercè, 24
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)
E-mail: mcastellar@castellarroca.com
Tel. 93 760 06 75 - Fax 93 760 45 14
OFICINA I CORREU: C/. Dr. Riera Vaquer, 23 baixos

EMPRESA INSTAL·LADORA AUTORIZADA
PEL DEPARTAMENT D'INDÚSTRIA DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA.

*amanides,
embotits, patés,
coques calentes,
formatges, vins,
caves i fondue
de xocolata*

Carrer de la Riera, 13 - Telèfon 93 760 23 73
08395 Sant Pol de Mar
www.restaurantlacasa.com

òptica st. pol

ÒPTICA-OPTOMETRISTA COL·LEGIADA NÚM. 13.497
plaça estació, 2 08395 sant pol de mar
tel 93 760 45 46 fax 93 760 45 46

GUCCIRAYBANVOGARTARMANIVOGUE
MOSCHINOADOLFODOMINGUEZVUARNET
OXYDOSILHOUETTETOUSAGATHARUIZ
LAPERLAVERSUSBENETTONGUESS

- Revisions oculars gratuïtes
- Tonometria (revisió del glaucoma) servei gratuït
- Adaptació de lents de contacte
- Taller de muntatge propi
- Òptica infantil

editorial

el nou santpolenc □

L'adolescència de Sant Pol

Sant Pol ha sofert transformacions molt importants en els últims temps: ha crescut, li ha canviat la fesomia, s'ha engruixat de població, aquella seva veu suau es va convertint en aspre i dura... Fins ara els vilatans assistien astorats a aquesta metamorfosi, sense saber molt bé què passava ni com acabaria tot. El poble està fent el canvi, ja li passarà. Tots estem patint aquesta adolescència d'un Sant Pol que no sap què vol ser el dia de demà. Però allò que era una petita molèstia ha explotat en erupció cutània: gent, cotxes, crits... i a tots ens fa por que Sant Pol se'ns quedi en aquesta "edat del pavo" permanent.

Per això, des de fa un temps els santpolencs han reaccionat. Sant Pol no sap qui és i entre tots li hem de recordar. Cal recordar l'origen per no perdre la identitat. Algunes de les manifestacions més visibles han estat les diverses iniciatives orientades a recuperar el passat mariner del nostre poble, o si més no

a no oblidar-lo. El pregó de la Festa Major dedicat als pescadors de Sant Pol, amb quatre representants de les últimes barques, el Firamar, que aquest any celebra la segona edició després de l'èxit de la primera. També la voluntat d'algunes entitats per recuperar barques emblemàtiques del poble, com la Tortuga a qui li dediquem el tema de portada, amb el projecte d'un centre municipal de vela a l'horitzó... Sant Pol ha de saber d'on ve per decidir cap on vol anar.

Cal donar un cop de mà a aquest poble que va perdut, orientar-lo cap al seu futur. Però per fer-ho hem de tenir clar que Sant Pol ja no tornarà a ser aquell nen dòcil que ens dormia sempre que el gronxàvem. Entre tots l'hem fet créixer i ara que se'ns ha fet gran no el podem dominar. A les nostres mans està la seva educació i per fer-ho tenim prou instruments, només cal fer-los servir. És la nostra obligació. Perquè es faci un home el dia de demà.

Multimarca Automoció

TALLERS TOBELLA, S.L.

Ctra. N-II, 5 · 08395 SANT POL DE MAR · Tel 93 760 04 17
Fax 93 760 01 84

c/ Tobella, 40 - 08395 St. Pol de Mar
Tel. 93 760 22 02

**CALELLA
CONFORT**

MOBLES
PER A
INTERIORS

Sant Jaume, 368 (Parkinsol) · 08370 CALELLA
Tel. / Fax 93 769 22 31

Carrer Havana, 2
Tel. 93 760 09 04
SANT POL DE MAR

Peix fresc, diàriament d'Arenys

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- *Alumini en general
- *Vidres i miralls
- *Mampares de bany
- *Sostres d'alumini i PVC
- *Portes i finestres de PVC

Plaça Anselm Clavé, 7
Tel. i Fax 93 760 06 93
08395 Sant Pol de Mar

FUSTERIA I EBENISTERIA

_____A
_____N
_____E
_____M S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 Sant Pol de Mar
Mòbil 610 25 31 81 - Tel. Taller 93 760 02 21
Tel. Particular. 93 769 18 17

OFICINA - HOTEL - ESCOLA - REGALS
BELLES ARTS - COMPL. INFORMÀTICS

Despatx informatitzat

c/ Jovara, 321 - c/ Amadeu 1-7 Loc. 3 (al costat de l'ESTACIÓ)
Tel i Fax 93 766 20 41 - 93 766 17 73
www.penyax2.go.to - www.14460.go.to

bústia

A l'hora de manipular: "SOM-HI"!

Sembla que els deixebles santpolencs d'Urdaci encara no s'hagin adonat de les conseqüències que té jugar a la manipulació informativa (allò que anomenem "dir mentides"). No s'adonen de res ni ells, ni els seus socis de l'oposició. Viuen d'esquenes al poble.

Permeteu-me resumir els fets no de manera objectiva -ja que l'objectivitat és impossible- però sí de manera neutral, honesta i sincera.

Fa unes setmanes vaig adreçar una carta als membres de l'equip del govern municipal on m'oferia com a director de programes de la ràdio. Ja em perdonareu si presentar el teu currículum a una empresa (hi hagi convocatòria de places o no) és il·legal o antidemocràtic. Qui vulgui pressuposar, amb ganes de fer safareig, que això significa que hi ha problemes a l'emissora, que ho faci. Jo ho deixo ben clar ara i aquí: la feina dels col·laboradors i de la direcció de la ràdio de Sant Pol em mereix un respecte absolut. Porto dos anys col·laborant en aquesta casa i en totes les reunions tothom s'ha mostrat sempre dialogant i respectuós. Tema aclarit. Presentar el currículum tampoc significa que jo vulgui viure a costa de l'Ajuntament, com algú també ha pressuposat amb mala fe. Quedi per escrit que la meva oferta només era per aprofundir la col·laboració i la implicació que mantinc amb la ràdio de Sant Pol -tal com fan tots els altres companys/es que hi prenen part-.

Què busquen aquests Urdacis de pa sucat amb oli amb la manipulació descarada del que jo vaig escriure? Desacreditar, senzillament. Fer com en Goebbels (aquell col·laborador hitlerià que creia que les mentides a base de ser repetides es van convertint en veritats). Per mi que vagin fent, jo formo part d'aquell altre Sant Pol que considera que no es pot enganyar als convilatans amb grupuscles polítics que no semblen un partit seriós... ni de lluny.

Hi ha qui aprofita el meu oferiment per acusar el consistori, als amics que fan la ràdio i a mi mateix d'intent de manipulació política dels continguts. Ho diuen per experiència? Pensen que tothom té el mateix estil que ells? Que sigui militant d'ERC i que hagi format part de la seva llista municipal, m'exclou de treballar per al meu municipi? Què passa aleshores amb tots els que a hores d'ara

són treballadors municipals? No poden militar, no poden votar, no poden tenir ideologia, ni familiars, ni parents o parelles que encapçalin llistes?

No en vull saber res d'ells, ni d'algun gamarús massa estirat que els va al darrera conversant-hi. Hi ha qui s'assembla a Sant Pere, que va preferir negar als seus o girar-los l'esquena callant abans que cantés el gall.

En fi, em permeto demanar a l'equip de govern, als amics col·laboradors de la ràdio municipal de Sant Pol i als meus convilatans, que no defalleixin en la seva tasca. L'equip de govern, a governar; els companys i amics de la ràdio a mantenir ferma la il·lusió i l'esperit de millora; els santpolencs a gaudir i escoltar la programació de la seva emissora municipal que es fa amb tanta dedicació. Som-hi? No, fem-ho!

David Domínguez Arús

Caritas a Sant Pol

Estem contents de fer-vos saber que a Sant Pol de Mar un petit grup de voluntaris ens hem constituït com a Caritas. L'objectiu d'aquesta entitat és la promoció i coordinació de la solidaritat de la comunitat cristiana i l'ajuda a la promoció i desenvolupament integral de la dignitat humana de totes les persones que es troben en situació de precarietat, oferint una atenció adequada a cada cas.

Inicialment Caritas Parroquial Sant Pol ofereix servei de rober, d'acollida, acompanyament a la gent gran i promoció i formació del voluntariat.

Ens podeu trobar els dijous de 19 a 20 hores als locals parroquials, carrer Abad Deàs 47.

Caritas Parroquial de Sant Pol

Restauració de la imatge de Sant Pere

La Confraria de Pescadors de Sant Pol de Mar agraeix de debò al santpolenc Joaquim Carbonell i Masvidal la destra restauració que ha realitzat de la imatge de Sant Pere que figura a la fornícula de la façana del nostre local social.

Confraria de Pescadors de Sant Pol

L'apartat de Bústia és obert a tothom que vulgui expressar les seves opinions, crítiques, comentaris o pensaments sobre qualsevol tema referent a Sant Pol. Els escrits no poden sobrepassar les 20 línies a doble espai en lletra Times i grandària dotze. La revista es reserva el dret d'extractar-los o resumir-los. Podeu deixar-los al Punt d'Informació (Abat Deàs, 36) en un disquet etiquetat amb el nom de l'autor i telèfon (amb una còpia impresa), o també ens els podeu enviar a través del correu electrònic a: ens@santpol.org, abans del 20 d'octubre.

entitats

Centre Excursionista de Sant Pol (CESP)
Fotografies: Joan Arcas

La caminada: De Torroella de Montgrí a la Cala Montgó

El passat 16 de maig el Centre Excursionista de Sant Pol (CESP) va organitzar una caminada del Montgrí a Montgó. El recorregut va durar unes 5 hores i va passar per Torroella de Montgrí, Coll de la Creu, Castell de Montgrí, Coma Llobera i Punta Ventosa, per arribar a Cala Montgó.

Els nens del CESP ens expliquen la seva experiència:

La caminada: De Torroella de Montgrí a la Cala Montgó

Vam sortir de Sant Pol cap allà a les 7. Arribats a Torroella vam començar a caminar cap al Castell de Montgrí, passant per un camí amb ple d'escarabats que quan caminaves cruixia. Anàvem trobant petites ermites pel camí. Molt acolorats vam arribar al coll on hi havia una creu. Més tard, arribats al castell i morts de gana, vam per fi esmorzar a dalt del castell que per cert hi havia unes vistes molt maques. Estava situat a dalt d'un turó perquè servís de vigilància. Quan vam baixar del castell ens vam trobar ple de "guiris" que també anaven al castell. Quan ens van dir que la caminada era de 5 hores i només n'havíem fet 1 jo quasi em desmaio. Anàvem caminant i vam pujar a un cim, el Mont Pla, on hi havia una caseta de vigilància dels bombers. Vam anar seguint per un camí de sorra, que a mi se'm va fer molt llarg i molt pesat. Per fi vam arribar a les dunes, havíem fet tot just 3 hores caminant. Allà hi havia taules de càmping i una font, tothom s'omplia la cantimplora.

Seguint endavant vam trobar restes de búnquers que abans els ocupaven els soldats. Una mica més endavant vam trobar Punta Ventosa que

és un cap petitó on hi havia un búnquer i tenia unes vistes impressionants. Allà començava Cala Montgó. Vam anar vorejant els penya-segats fins que per fi vam arribar a la cala. Allà després de prendre'ns un gelat o algo per beure ens vam banyar, vam tenir una discussió perquè els nens volíem anar a una cala entre els penya-segats i els grans volien anar a Cala Montgó. Mentre ens banyàvem l'Anna i jo ens va semblar veure meduses però també hi havia plàstics i l'Andreu va tirar una pedra al plàstic i anava dient que havia matat una medusa. No s'hi podia banyar gaire bé perquè hi havia moltes pedres i et feien molt de mal els peus. Ben xops tots vam dinar i acabats ens va venir l'autocar a buscar. En resum: M'HO VAIG PASSAR MOLT BÉ!

COMENTARI: A veure si la joventut s'anima! Fins i tot tenim un karaoke a l'autobús!

Bruna Serra

He anat a la Costa Brava i he caminat 6 hores. Després, m'he banyat en una platja magnífica. Ah! També he pujat dalt del castell de Montgrí. M'ha fet un xic de por, allà dalt. M'he cansat bastant, però ha estat divertit.

Andreu Tresserras

Hola, sóc l'Ariadna. Us voldria parlar de la meua experiència de la sortida del Montgrí. Ja sé que vaig rondinar molt, però és que n'hi havia per rondinar, perquè Déu n'hi do la calor que ens va fer, i lo llarga que va ser. Però malgrat tot va valer la pena! Quines cales! Quina mar! Tot era guapíssim. Llàstima que vàrem tenir poc temps per banyar-nos.

Ariadna

“Quan ens van dir que la caminada era de 5 hores i només n'havíem fet una, jo quasi em desmaio. Anàvem caminant i vam pujar a un cim, el Mont Pla, on hi havia una caseta de vigilància dels bombers”

Fotografies: Pitu Estol

Animem la selecció amb el Brasil-Cat

*El passat 25 de maig una colla de Sant Pol
agafàvem l'autocar a la Plaça de l'Hotel per acudir al
partit que Catalunya jugava contra el Brasil.*

Al partit no van faltar les espectaculars brasileres animant el seu país.

Érem uns 200 santpolencs repartits en dos autobusos i entre aquests uns animadors molt especials: la colla del Fòrum Brasil-Cat, equipats amb samarretes de l'entitat, tambors i altres instruments per fer ambient.

El Fòrum Brasil-Cat és una entitat bastant nova, però que ja fa soroll. Aplega catalans i brasilers amb la intenció de lligar les dues cultures. Així, tant donen classes de català com ensenyen a tocar instruments de percussió. La comunitat brasilera al nostre poble ja és bastant considerable i aquesta entitat fomenta l'intercanvi entre ambdues tradicions. El Brasil-Cat també ha muntat un grup de percussió que ha actuat en diversos esdeveniments de la vila, com el Carnaval o la rua de la Bruixa, per Sant Joan.

El partit de futbol que enfrontava les dues seleccions va mostrar la rivalitat però també la bona relació entre aquests dos pobles. Els brasilers tenien clar que guanyarien i els catalans només es lamentaven que el partit fos "de costellada". La tarda va ser molt animada, ja a l'autocar d'anada els partidaris de cada selecció cridaven animant la seva, i fins i tot les cançons brasileres havien de competir amb "Els Segadors".

Durant el partit, els percussionistes del Brasil-Cat no van deixar de tocar i de celebrar tots els gols enmig d'un ambient festiu. Al final van vèncer els brasilers per 5 a 2, en un estadi ple de gom a gom i amb ganes de passar-s'ho bé. Va quedar clar que en això del futbol els brasilers són els millors... i també els més animats, perquè mentre molts catalans feien cops de cap a l'autobús de tornada ells encara cantaven celebrant la victòria.

CURACIÓ EMOCIONAL

- Ansietat · Depressió
- Fòbies · Estrès
- Dols i pèrdues

TERÀPIA FOCALITZADA EN LES EMOCIONS
NENS - ADOLESCENTS - ADULTS

institutself@iespana.es · 93 760 34 26 · Sant Pol de Mar

MIQUEL PÉREZ PALLEJÀ

Psicòleg Clínic o Psicoterapeuta
E.M.D.R. Practitioner
Col·legiat nº 9801

mou-te

Centre de gimnàstica i Recuperació Funcional

Tonificació
Aeròbic
Steps
Ioga
Dansa
Balls d'envelat

C/ Ignasi Mas Morell, 15-17
08395 Sant Pol de Mar
Tel 93 760 12 97 / 610 823 862

Especialitat en:
CARNS A LA
BRASA I PIZZES

Diumenges nit i dilluns tancat

Carrer Nou, 50 - Tel. 93 760 11 22 - Sant Pol de Mar

SANT PAU⁵

FERRETERIA

Pujada de Sant Pau, 5
Tel. 93 760 00 35
Fax 93 760 20 54

COSES DE CASA

Carrer Nou, 2
Tel/Fax 93 760 20 54

08395 Sant Pol de Mar

ISIDRO TORRAS, S. L.

FABRICA DE CEPILLOS INDUSTRIALES

CASA FUNDADA EN 1915

Carrasco i Formiguera, 12 - Plígono Can Llobet - Can Torras
Tels. (93) 711 84 11 - 711 81 00 - Fax (93) 712 27 98
08192 SANT QUIRZE DEL VALLES

Pintura

i

Decoració

Joan Vives Carreras

C/ Roger de Flor, 21 · 2on 1a - A
Tel. 93 760 23 56
Sant Pol de Mar

rosabel

Pujada St. Pau, 1
T. 937 601 446

08395 Sant Pol de Mar

7-BA-5-18-94

7-BA-5-18-94

la tortuga

Un reportatge de l'Ester Roig
Fotografies de Pitu Estol

La recuperació d'un llagut històric

A la imatge veiem el mestre d'aixa
durant la reparació de la Tortuga.

A la fotografia inferior, col·locant el masteler

Quan vam fer la primera reunió de l'ENS per decidir els temes de la propera revista anàvem molt perduts. Teníem força material per omplir la publicació però ens faltava un tema central prou potent, i que tingués imatge per anar a portada. Havia de ser un reportatge fresc, estiuenç. Van sortir temes tan gastats com la Festa Major, activitats d'estiu, les platges... Cap ens convenia i vam anar treballant tota la resta sense tenir molt clar amb que obriríem. Entre els diferents temes secundaris, volíem parlar de la Tortuga, aquell llagut que han restaurat recentment una colla d'amics de Sant Pol. Li havíem adjudicat una o dues pàgines, amb una foto gran, perquè semblava que el tema era més gràfic que res. Ho pensàvem incloure en un reportatge sobre platges del qual teníem una idea molt vaga.

Sant Pol sempre ha estat un poble mariner, almenys aquesta és la imatge que se'n té des de fora, o la que es vol vendre. Però els que hi vivim sabem que de pescadors en queden quatre, i que les barques a la sorra fan una funció més testimonial que res. No obstant, el que sí conserva Sant Pol és la seva relació especial amb el mar. L'amor al mar el portem tots els santpolencs a les venes des que naixem, deu ser quelcom genètic. A tothom li toca la fibra d'alguna manera. Per això, quan aquest any es va decidir dedicar el pregó als pescadors de Sant Pol tothom s'hi va abocar de ple, per això ens va emocionar, per això tornarà a triomfar la Firamar.

Recuperar el passat mariner

Sí, havíem de parlar del mar. Però... com? L'excusa podia ser la Tortuga. Vam quedar un dia amb els actuals propietaris de l'embarcació, que ens van explicar que aquest és un llagut històric, amb 60 anys d'història a la platja de Sant Pol. Ells són un grup de vuit amics aficionats a la nàutica, capitanejats per en Joaquim Carbonell i en Jordi Armengol, i van rescatar la Tortuga pràcticament quan ja anava a ser destruïda. L'antic propietari, l'Indalecio Soler, no havia trobat comprador i s'estimava més cremar-la que veure com es feia malbé a la platja. En Joaquim la va veure al trencall de l'aigua i li va fer mala espina. De seguida el va trucar i li va demanar si us plau que li vengués. Però en Soler, que coneixia l'afecció de Joaquim pel mar i emocionat que volgués salvar la barca, li va regalar, content que algú l'aprofités. Estava segur que, d'aquesta manera, el llagut tornaria a navegar. D'això fa ara uns quatre anys.

Fotografies cedides per Joan Tallada

la tortuga

Així la Tortuga començava una nova vida. Però l'embarcació estava bastant deteriorada, la van haver de pintar i arreglar una mica. Fredo, mestre d'aixa i "metge" de les barques de Sant Pol li va fer un arranjament l'any passat, però no acaba de funcionar. Fa un any van entrar en contacte amb Josep Montmany, president del gremi de pescadors de Sant Pol. Per mitjà d'ell, van portar la Tortuga a l'Escala on van conèixer el mestre d'aixa d'allà, Salvador Sala. Aquest va ser qui arreglà la Tortuga i la va deixar tal com està ara. La reparació va durar de setembre fins a Setmana Santa. Arrel d'això,

aquesta colla van fer una mena de societat de la que en formen part vuit persones, amics i aficionats.

La Tortuga és un llagut de popa plana i ara torna a ser de vela llatina, com havia estat en els seus inicis. Segons en Joaquim és molt ràpida, no fa honor al seu nom. Amb 5,20 metres d'eslora, 1,90 de mànega i un pes de 800 quilos. Les veles, major i pollacra, tenen 25 metres quadrats de superfície. Es necessiten un mínim de tres persones per treure-la a navegar: una a la canya, una altra a la maniobra del mig i una tercera a davant. Però per arrossegar-la fins a

la tortuga

l'aigua han de ser alguns més. "El sèu vara i treu", ens explica en Joaquim. Aquesta és una dita de pescadors, que vol dir que si se sap posar bé el sèu la barca llisca sobre els pals, i no cal força. Fins ara, aquesta colla ha passejat la Tortuga per diverses trobades de vela: a Tossa, Vilassar, Pineda, a la tardor faran cap a la Costa Brava... I aquest mes d'agost el llagut es muda per una cita especial: el seu bateig, que es farà aprofitant el marc de la Firamar.

Ara la Tortuga és l'admiració de la platja, la que fa més patxoca. I gràcies a això algunes entitats s'estan ani-

mant a recuperar barques històriques, perquè tornin a formar part de la fesomia de Sant Pol. Recentment s'ha restaurat la Grimola, una embarcació de fibra, i s'està treballant per posar-hi vela llatina. També els propietaris d'un gussi han decidit arreglar-lo i des del Pipa Club s'està parlant de posar a punt una altra embarcació del poble. Fins i tot hi ha hagut converses per iniciar un projecte amb el president de la confraria de pescadors i l'Ajuntament de Sant Pol de recuperació del tema de la vela a Sant Pol, però obert al poble, no de minories. La idea és fer un centre municipal de vela, tant llatina com d'altres tipus. La caseta

la tortuga

de pescadors, que ara és de la confraria, seria la seva seu. D'aquesta manera se li donaria continuïtat, ja que s'està perdent la seva raó perquè no queden pescadors. Així, aquesta iniciativa ha servit de reactivació per recuperar el passat mariner del poble, l'excusa per revifar les barques emblemàtiques de Sant Pol. No es mereixia la portada?

L'època pescadora

Com més avançàvem en el tema, la història de la Tortuga va anar prenent força, realment tenia al darrera tot un simbolisme i hi estàvem descobrint una història interessant. L'últim propietari de la Tortuga abans que passés a en Joaquim i els seus amics va

l'havia comprat al primer propietari, en Manuel Masó. Tant Soler com Germà la volien per pescar, i és per això que durant aquesta època la Tortuga va sofrir algunes transformacions per adaptar-la a la seva nova vida. L'embarcació era originàriament de vela, Soler la va comprar amb caixa d'orsa, preparada per anar a vela, però no tenia masteler (es creu que l'antic masteler de la Tortuga és el que hi ha actualment aguantant una vela al Club Nàutic o al Miliets). La van tapar i adaptar per pescar, tant amb xarxes com amb qualsevol altre sistema. També li van posar motor.

Soler era aficionat a la pesca, sortia sovint amb Llorenç Carreras i altres pescadors de Sant Pol. En

Fotografies cedides per Irene Soler

En Soler va passar molts bons moments anant de pesca amb en Llorenç Carreras a bord de la Tortuga

ser Indalecio Soler, a qui tothom coneixia com en Soler. Vam trobar la seva filla per casualitat mentre fèiem un cafè. La Irene ens va dir que ens podia ensenyar més fotos i explicar més coses de la Tortuga. Soler s'estimava molt el mar i havia passat molt bons moments pescant amb el llagut. Ara ell ja no hi és però la família té la satisfacció de saber com gaudiria veient la Tortuga navegar altra vegada per la costa de Sant Pol.

Soler va comprar aquest llagut fa uns 30 anys a en Josep Maria Germà (Vinagreta), que al seu torn

aquestes sortides havien agafat peces importants, raps de 10 i 12 quilos, però el més espectacular va ser un llamàntol de 6 quilos i mig, com no n'havien vist mai cap.

Durant aquesta època de la Tortuga pescadora, a la barca li va entrar un llamp per la proa, i sempre perdia una mica d'aigua fins que en aquesta última reparació ho van fer arreglar. Als documents de compra hi consta que Josep Maria Germà la va adquirir per 10.000 pessetes i Soler per 60.000, encara que no sabem exactament els anys, perquè aleshores no

“Aquesta iniciativa ha servit de reactivació per recuperar el passat mariner del poble, l'excusa per revifar les barques emblemàtiques de Sant Pol”

la tortuga

es feien papers i després, quan es va haver de regular, ho van fer amb data d'aleshores.

Els inicis

Mentre parlàvem amb la Irene i intentàvem retrocedir en el temps, la seva sogra, la Maria Lluïsa, va recordar haver vist fotografies de la Tortuga dels temps d'en Manuel Masó en una publicació editada en motiu d'un aniversari. Ens vam acomiadar i de seguida

vam anar a localitzar la revista. El que firmava l'escrit de la Tortuga era Raül Juncosa, amic de Masó i aficionat com ell a la nàutica. Vam pensar que ell podria explicar-nos més coses i aquella mateixa tarda el vam anar a trobar. La casualitat va fer, però, que només sortir al carrer les primeres persones que trobéssim fossin precisament Raül Juncosa i la seva dona, i que a més a més portaven a sobre un àlbum de fotos antigues, on hi havia les de la Tortuga. Semblava cosa del destí, la Tortuga volia que coneguéssim més coses d'ella.

Raül Juncosa ens va parlar del naixement de la Tortuga, quan Manuel Masó i Joaquim Cirer, estiuejants a Sant Pol de tota la vida, la van fer construir als Astillers Escolà de la Barceloneta l'any 1944. El llagut es va construir sota la direcció tècnica dels mateixos propietaris i assessorats per Jesús de la Orden, un excapità de vaixell basc. Joaquim Cirer, però, no la va poder gaudir gaire perquè va morir jove pocs anys després. Aleshores, la Tortuga era un llagut de vela llatina amb aparell marconi. Anava amb una orsa de ferro que es baixava manualment. Durant aquesta època va sofrir una petita transformació a la popa i la van quillar. En aquells primers temps la Tortuga era una embarcació d'esbarjo, i tota aquella colla d'estiuejants hi havien passat molts bons moments... Sempre va estar a Sant Pol, als banys de la Riera, i va navegar durant mots anys.

Mentre parlàvem amb Raül Juncosa, repassant les antigues fotografies, ens semblava trobar-nos en el Sant Pol d'aquells temps. Realment la Tortuga, com moltes altres barques, forma part d'aquell passat mariner de Sant Pol. I ara també del seu present. Cadascuna de les barques de la nostra platja té una història al darrera, que és la història dels seus patrons, de tots els pescadors que hi han treballat, i de l'època que van viure. Ara, quan mirem la Tortuga ens venen a la memòria totes aquestes històries que formen part del passat de Sant Pol, tota aquella gent que ja no hi és, com Masó o Soler, i que ara recordem quan veiem la Tortuga navegant altra vegada, amb les veles desplegades, per la costa de Sant Pol. Esperem que ben aviat hi hagi moltes més barques que recordin moltes altres persones.

Ramon Soler, Nària Gomis, Elvira Ferrer, un amic, Juanita Dalmau i Manuel Masó a bord de la Tortuga

A la fotografia inferior veiem en Pep Carrasco, en Raül Juncosa i la Paquita Marín.

Fotografies cedides per Raül Juncosa

noves tecnologies

Pol Maresma
PolNetwork.com
Fotografies: Pitu Estol

Una xarxa Wireless a Sant Pol

Què és una xarxa wifi (o wireless)?

Wifi és una tecnologia de connexió d'ordinadors que utilitza una franja de les ones electromagnètiques (similars a les de la ràdio convencional) que és de lliure ús. Per tant per emetre en aquestes freqüències no calen llicències ni permisos com passa amb les emissores de ràdio. Aquesta tecnologia ens permet "connectar" diferents ordinadors com si estiguessin en una mateixa xarxa local però sense cap mena de cablejat. Què necessitem doncs? Que el nostre ordinador tingui un receptor/emissor (tarja wifi) que estigui a l'abast de la cobertura d'un altre emissor/receptor (un node). Aquests nodes són els encarregats de donar servei a diferents ordinadors creant així una xarxa d'ordinadors sense fils. Alhora, aquestes xarxes governades per un node poden connectar-se amb altres xarxes creant una xarxa de xarxes. Per exemple, una xarxa pot correspondre a un barri, un poble...

I un cop aconseguit això què tenim?

Doncs uns espai on els usuaris poden fer ús de la xarxa amb les mateixes possibilitats que a les xarxes tradicionals, compartir fitxers, accedir al nostre ordinador des de qualsevol lloc de la xarxa, fer trucades telefòniques entre ordinadors de la xarxa (amb un cost zero), jugar en xarxa amb altres usuaris, fer videoconferències o fins i tot podríem fer videovigilància mitjançant la xarxa. Tot depèn de la imaginació que tinguin els usuaris.

Els wireless provant la nova tecnologia a La Punta.

Existeixen altres xarxes d'aquest tipus a tot el món, xarxes creades desinteressadament per els seus propis usuaris. Poblacions veïnes com Pineda, Arenys, Palafolls... tenen una comunitat molt activa en aquest sentit. Una possibilitat que ja s'està duent a terme en alguns casos és la connexió de diverses xarxes wifi locals entre si, permeten que per exemple en poguéssim connectar des de la xarxa de Pineda amb la xarxa de Sant Pol en un futur. Aquestes xarxes estan creades per usuaris amants de les noves tecnologies amb ganes d'experimentar, i per tant quan hi accedim ho hem de fer amb ganes de participar i col·laborar, no amb l'actitud d'exigència amb que acudim a les operadores telefòniques tradicionals. Aquí tothom és un usuari i participi del projecte alhora.

*“Ens imaginem poder llegir el correu amb una PDA des d'enmig de la Punta? O revisar la nostra agenda que tenim al PC de casa?
O parlar gratuïtament amb un amic mentre treballem amb el PC?
O... què més se'ns acudirà demà?”*

I a Sant Pol què?

Doncs des de fa un temps un grup de gent s'està movent per crear una xarxa d'aquest tipus a Sant Pol. Es fan dir Sant Pol Wireless (www.santpolwireless.net) i pretenen que hi hagi un espai a Sant Pol on puguem fer ús de les possibilitats que hem comentat. Estan oberts a tothom que hi vulgui participar. Fa setmanes que s'han anat reunint i fins i tot han fet proves de cobertura al nostre municipi. Sant Pol té una orografia molt particular que fa que sigui especialment delicat aconseguir cobrir segons quines zones del poble. Ja hi ha a Sant Pol alguns nodes oberts per qui ho vulgui començar a provar i a la Fira Alter-Nativa aprofitaran per fer unes demostracions del que es pot fer amb aquestes eines.

I Internet què?

No podríem utilitzar aquesta xarxa per a connectar-nos a Internet? Doncs si és clar, ja hem dit que amb aquesta xarxa podem fer gairebé el mateix que fem amb una xarxa normal, i per tant connectar-nos a Internet a través de la xarxa wifi és possible. Per tot arreu hi ha usuaris que cedeixen el seu Internet als altres usuaris, ajuntaments que l'ofereixen als seus ciutadans... però quin és el problema? La legislació no permet oferir el nostre accés particular a Internet, el nostre ADSL, a altres usuaris. Com podem doncs resoldre aquest problema? Des de Sant Pol Wireless s'estan estudiant les possibilitats existents per tal de poder oferir accés a Internet de manera completament legal, aprofitant les experiències dutes a terme a altres poblacions. Una d'elles passa per constituir-se com a operadora de telecomunicacions i demanar una petita quota simbòlica als seus socis per tal d'accedir a Internet.

En aquest cas l'ús de la xarxa local continuaria essent obert i lliure, i per accedir a Internet necessitaríem un nom d'usuari i una clau d'accés (d'una manera similar a

com connectem ara a Internet). Aquest accés a Internet és indicat per aquells que fan un ús esporàdic d'Internet, que necessiten llegir el correu i navegar com ho faria un usuari habitual. No està pensat doncs per a les empreses i professionals que necessiten de tota la potència que ens pot donar un ADSL o similar. Hem de pensar que en el cas del wifi podríem tenir una connexió a Internet molt potent però compartida amb altres usuaris i per tant amb un ample de banda limitat. Aquestes xarxes tampoc estan pensades per aquells que volen descarregar música i pel·lícules d'Internet. Tots aquests hauran de continuar utilitzant una connexió dedicada, alhora que poden usar la xarxa wifi per a tota la resta de possibilitats que hem comentat.

Des de Sant Pol Wireless s'estan iniciant converses amb l'Ajuntament per trobar la manera més adient per que aquest pugui participar en el projecte donant suport a l'entitat, amb equipaments... Aquesta iniciativa es podria aprofitar per a difondre l'ús de les noves tecnologies tot oferint una via d'accés al nou web municipal i als serveis que, cada cop més, les institucions oferiran a través d'Internet.

Com hem dit encara no està definit quin serà el funcionament exacte del sistema, però el més important és que hi ha un grup de gent amb ganes de tirar endavant el projecte, i és clar... hi esteu tots convidats!

Ens imaginem poder llegir el correu amb una PDA des d'enmig de la Punta? O revisar la nostra agenda que tenim al PC de casa? O parlar gratuïtament amb un amic mentre treballem amb el PC? O... què més se'ns acudirà demà?

Els santpolencs hem demostrat moltes vegades ser una comunitat activa, espero que ho siguem una vegada més i que donem tots el nostre suport a la iniciativa. Jo ja ho he fet!

Proves des de la biblioteca.

Els goigs de Sant Antoni

Un reportatge de l'Ester Roig amb fotos d'en Pitu Estol

Qui més qui menys, tothom viu d'una manera diferent les diverses festes i tradicions del seu poble. Hi ha qui s'implica més en una o una altra, per simpatia, per costum, per creença, per herència familiar. Cada festa té les seves cares, que any rera any són les mateixes. La dels goigs de Sant Antoni és potser una de les celebracions que aplega gent més diversa i de manera més espontània.

Cada any, la vigília del 13 de juny, dia de Sant Antoni de Pàdua, veïns de Sant Pol es reuneixen vora la imatge del sant que hi ha al carrer Abad Deàs i canten els populars goigs, per després celebrar-ho amb coca i moscatell. No es queda, però tothom es troba. És una trobada distesa, una tradició de més d'un segle. També per alguns esdevé una benvinguda al bon temps, el tret de sortida de l'estiu, més que no pas la revetlla de Sant Joan. Ve de gust sortir al vespre, després de sopar, a entonar l'enganxosa cantarella "Humil i diiii...".

Els músics es preparen abans de l'actuació

La tradició santpolenca de cantar encara avui els centenaris "Goigs en llaor de Sant Antoni" segurament és única al territori català -o almenys no en tenim coneixement de cap altra de semblant que s'hagi conservat. La celebració específica al carrer Abad Deàs sembla que data de mitjans del segle XIX, més o menys quan es va construir la primera imatge del sant al carrer. La imatge estava situada en una capelleta a la façana de cal Rei -sobrenom pel que és més coneguda la família Serra-, davant de can Planiol i de can Passols, on ara hi ha el forn de can Vilà.

Segons explica Jaume Rodríguez al llibre "Historia y leyendas de San Pol de Mar", l'origen d'aquesta imatge és una promesa que Joan Serra va fer en temps de guerra, quan es va encomanar a Sant Antoni perquè l'ajudés a sortir-se'n d'una situació complicada. En aquell temps era corrent construir capelletes a la frontissa

de les cases fruit d'una promesa o per invocar l'ajut d'algun sant. Segons la llegenda, però, Joan Serra no la va fer construir de seguida ja que, un cop passat el perill, la promesa va quedar a l'aire. Seria el mateix Sant Antoni qui s'encarregués de recordar-li quan al cap d'un temps la seva dona es va trencar la cama mentre feinejava a casa. "Sant Antoni gloriós, ajudeu-me", va exclamar la dona. Sembla que aleshores Joan Serra va veure clar que el sant li cridava l'atenció per reclamar que complís el que va prometre, i es va afanyar a fer-la construir.

Els santpolencs canten amb devoció davant la imatge del sant

Aquella primera imatge era de l'estil que es feia llavors, amb robes canviables. El dia de la festivitat es guarnia la amb flors i a la nit, davant la capelleta, els santpolencs recitaven oracions i cantaven els goigs, composició poètica que aleshores era molt popular arreu de Catalunya. El poble de Sant Pol tenia una gran devoció a Sant Antoni com a defensor de mals físics, contrarietats, temporals de mar i terra. També es diu que ajuda a trobar promès. La gent gran explica que, temps ençà, quan eren uns marrecs, s'ho passaven d'allò més bé. No era tan corrent com ara que poguessin sortir de nit i després de la festa els deixaven voltar sols pels carrers del poble, quan aprofitaven per fer el repicó a les cases.

Però els temps van anar passant i, tot i el fervor religiós, va arribar un moment que la família Serra es va vendre la casa i aquesta es va tirar a terra per construir un nou edifici. Els de cal Rei es van emportar la imatge i mica en mica la celebració dels goigs en aquell indret s'hauria anat oblidant.

Fa uns 25 anys, però, Josep Maria Passols i Salvador Vilà, que vivien tots dos al carrer Abad Deàs, van començar a engrescar els veïns per tornar a celebrar els goigs. Passols posaria el vi, el forner Vilà, la coca; algú conservava la lletra dels goigs i els de can Planiol portarien una imatge de Sant Antoni. Encara faltava la música. L'autor d'aquesta composició, segons sembla, havia estat el santpolenc Anton Passols que, tot i ser sabater, estava dotat d'una veu i una oïda prodigioses. La partitura original, però, no es va conservar.

En els temps en que Vilà i Passols volien revifar els goigs, Emili Orrit treballava al forn de Can Vilà. Els dos amics sabien que era aficionat a la música i que tocava la flauta, per això li van proposar que acompanyés la que seria la primera cantada. Un dia es van reunir per assajar al Pla amb la Neus Sauleda i un grup de gent gran que recordava més o menys la tonada de memòria. Aquell primer assaig va ser decepcionant, cadascú anava a la seva i hi havia discussions sobre com s'havia d'entonar. L'Emili va demanar auxili a l'Anna Losantos, la Beneta Vila i en Joan Sauleda, i tots quatre amb les flutes van acompanyar la cantada aquella primera nit. No sabem exactament si aleshores ja disposaven de la partitura, que es va fer necessària per unificar criteris. La partitura actual és la que es va extreure de les diferents versions que cantaven la gent gran del poble. L'Anna Losantos recorda com els hi feien cantar la tonada a l'"onclo Ramon", la "tia Neus"... i anaven apuntant les notes. En Benet Roig és qui va acabar de reconstruir i escriure la peça.

Després de cantar tothom ho celebra amb coca i moscatell

A partir d'aquell dia la celebració dels goigs no s'ha deixat de fer cap any. L'Emili Orrit només recorda haver fallat un cop perquè feia el servei militar i l'Anna Losantos aquest últim perquè tenia un concert. Tot i que van començar a tocar els quatre que hem anomenat abans, des d'aleshores no estaran mai més sols. Cada any s'han convidat diferents músics del poble, o aficionats que només toquen aquell dia, com la Beneta. Hi han tocat Neil Geoffrey, l'Oriol Romaní i la Margarida Barbal, en Marc Egea... Aquest últim any ja hi havia un grup important de músics amb varietat d'instruments. La imatge del sant també ha anat canviant. Després d'aquella primera de cal Rei i de la que treien a can Planiol, la família Vilà va encarregar l'actual de ceràmica a la Mercè Vila, que van situar a la façana de la casa, més o menys on hi havia hagut la originària. Tampoc han faltat les anècdotes, ja que aquell sant de can Planiol, que era de color verd i segons diuen força lleig, va desaparèixer un any després de la celebració. Sembla que va ser una trapelleria i només va estar perdut una nit, la policia el va trobar l'endemà.

La celebració ha anat esdevenint amb els anys cada vegada més popular. Va començar sent una iniciativa entre els veïns. A l'afegir-s'hi més gent, els veïns recollien diners per pagar el vi i els dos forns del carrer, can Grimal i can Vilà, posaven la coca. Cada vegada hi assistia més gent i, després de la mort de Passols, els veïns només es cuiden de posar flors al sant, mentre que l'Ajuntament paga la coca i el vi. Encara avui, tot i que hi participa tot el poble, és una celebració molt íntima. Per això s'intenta que no caigui mai en dissabte, com aquest any que es va passar al diumenge.

Cada any hi assisteix més o menys la mateixa gent, i sempre s'ha fet igual, el seu encant és la senzillesa. Al voltant dels músics, davant la façana de can Planiol, es col·loquen sempre de la mateixa manera: els que fan la veu baixa avall i les dones a dalt. La resta de la gent es reparteix i canta com pot, perquè la veu alta ho és molt i cada any hi ha algú que demana que s'abaixi el to. La lletra també té la seva gràcia, sobretot provoquen somriures els "ofegats de deu dies". Des de fa un temps es fa una petita mitja part, per descansar una mica i per allargar la festa, que sempre es fa curta. Els santpolencs canten amb entusiasme l'estrofa de "Sant Pol que fervorosa / us venera i us adora", i l'eterna discussió és si Sant Antoni ha de pregar pels pecadors o pels pescadors, ja que una arruga al paper no ho deixa veure prou clar. Acostumats a repetir tota l'estona la mateixa cantarella, la música de l'última estrofa sempre balla indecisa, però el contundent "Sant Antoni gloriós" del final deixa a tothom ben satisfet i convençut que mereix un tall de coca i un tragué de moscatell.

el Sant Pau de Tòquio

Una entrevista de Daniel Solano
Fotografies cedides per Carme Ruscalleda

A Tòquio ja saben què és la cuina catalana. La Carme Ruscalleda acaba d'obrir el seu nou restaurant situat en el centre històric d'aquesta futurista i prestigiosa ciutat. Se'l podria definir com una petita ambaixada catalana al Japó. Hem demanat a la Carme que ens expliqui com va començar la seva aventura al Japó.

Com va néixer el projecte de crear un germà del Sant Pau a Tòquio?

Doncs, mira... va néixer per iniciativa d'ells. Un bon dia va venir un senyor japonès i ens va oferir obrir un restaurant paral·lel al Sant Pau, però a Tòquio.

I us va agradar la idea?

En un principi ens va semblar una ximpleria, perquè nosaltres ja havíem tingut propostes molt serioses per obrir altres restaurants a Barcelona o a Madrid, però sempre havíem trobat impediments per a fer una cuina de la qualitat del Sant Pau.

I què va passar?

Que li vam dir que no dues vegades. Li vàrem explicar que si no ho vàiem clar amb restaurants a cinquanta o cinc-cents quilòmetres... imagina't al Japó! Ens semblava una experiència impossible de realitzar.

Però vàreu canviar d'opinió.

Exacte. Aquest senyor, que després vam saber que era Yuji Shimoyama, és el propietari d'una xarxa de restaurants molt important del Japó.

El cas és que va venir una tercera vegada amb la maqueta del que seria el Sant Pau de Tòquio. I ens vam quedar bocabadats ja que l'edifici era una rèplica del Sant Pau de Sant Pol, amb la mateixa distribució i situat en una plaça pública de Coredo, el

centre antic de la ciutat de Tòquio.

Us volia convèncer tant si com no.

Exacte. A més ens va dir que les condicions les posàvem nosaltres, amb completa llibertat a l'hora de fer les coses. Que ho féssim a la nostra manera. I arribats a aquest punt no vam poder dir-li que no.

Quina aventura.

Després va venir el viatge al Japó, per comprovar que tot el que aquest home ens deia era cert i per conèixer una mica el país.

Es fa difícil pensar que una cuina com la del Sant Pau, fonamentada en el producte fresc i en aliments tan autòctons com ara el peix o les verdures del Mediterrani, pugui ser exportada a l'altra banda del món.

Aquest era un dubte que nosaltres també teníem. Vam anar al Japó convençuts de trobar tota mena d'impediments.

I com va anar?

Molt bé. El projecte tirava endavant, l'organització impecable i el restaurant era igual a la maqueta.

I respecte als aliments?

Ens vam quedar sorpresos de la qualitat i de la diversitat del mercat de productes frescos que hi ha al

El Sant Pau de Tòquio es troba situat en una plaça pública just al centre antic de la ciutat. En la zona anomenada Coredo. A la fotografia veiem una imatge exterior del restaurant.

Japó. No només del peix, que és abundantíssim, sinó també de les carns, dels vegetals, dels fruits... Tot plegat va fer que anéssim agafant confiança en el projecte.

Encara acabareu fent cuina japonesa al Sant Pau. Ja ho veig.

Estem oberts a incorporar tot allò que sigui interessant, però crec que aquestes influències no cal anar a cercar-les sinó que ja vindran soles si realment són prou atractives.

Hi vas molt al Japó?

Una de les condicions que vam posar per tirar endavant el restaurant a Tòquio va ser que jo seguiria donant completa prioritat a la meua feina en el Sant Pau de Sant Pol i que només viatjaria al Japó dues vegades l'any: pel maig i pel novembre, que és quan fem vacances.

O sigui, que no tens mai vacances.

Quan tens una feina que t'agrada no tens tanta necessitat de vacances perquè el que fas ja és lleure per a tu. No te n'adones que estàs treballant perquè per a tu no és treball, no et cremes, en gaudeixes.

Porteu aliments d'una banda a l'altra?

Alguns pocs sí, però la majoria els comprem allà. Per exemple, aquesta persona que fa d'enllaç, ens acaba de portar tota una mitjana de bou procedent de Kobe que hem pogut tastar avui i que és d'una qualitat excel·lent. Aquest és un exemple de com és possible exportar els ingredients d'una banda a l'altra. Nosaltres, al Japó, hi portem formatges, oli, pernil... ingredients que allí no podem trobar.

Així, treballeu amb el peix i les verdures japoneses?

Sí, és clar. Són de gran qualitat.

“En un principi ens etiquetaven com a restaurant de cuina espanyola, o de cuina mediterrània. Però ara ja els ha quedat clar que nosaltres fem cuina catalana i punt. Els expliquem que nosaltres ens atrevim a barrejar el dolç i el salat, la carn i el peix, el calent i el fred.”

La distribució interior del restaurant al Japó és una rèplica del restaurant de Sant Pol. La cuina en el pis inferior i el menjador a la part superior.

El Sant Pau de Tòquio

I el producte és molt diferent del d'aquí?

Sí. Per exemple, hem fet una investigació acurada per valorar les diferents espècies de peix. Hi ha peixos que són fàcils de reconèixer per l'aspecte. Dius... això és una escòrpora, això és un roger. Però quan els cuines te n'adones que el sabor és completament diferent. A les hores, l'exercici és trobar un peix japonès que tingui un sabor similar. Es el cas de l'*hitoyori* un peix amb un sabor similar al roger, o de l'*amadai* que s'assembla al lluç.

I funciona?

Sí. Amb paciència trobes el sabor que busques. Jo cerco el gust d'aquí amb el producte d'allà.

Quina feinada.

Molta. Hi ha molt treball al darrera de cada plat. Però ha valgut la pena perquè ho hem aconseguit. Estava mentalitzada que seria molt difícil assolir el nivell del Sant Pau català, però al final ho hem aconseguit. Quedo molt sorpresa del resultat de tot aquest procés. El nivell és equiparable.

Té acceptació la cuina catalana entre el públic nipó?

Sí, molta. I per una raó molt senzilla. Al Japó hi ha una cultura culinària i gastronòmica altíssima. Valoren molt l'alimentació, el producte fresc, la qualitat. I tot plegat ocasiona que siguin uns clients molt exigents, però també molt entusiastes si el producte

final els convenç. Per a ells, la cuina catalana és molt exòtica. Però també els resulta molt propera ja que, a l'igual que la cuina japonesa, la catalana no emmascara l'aliment, no el desvirtua. Al contrari, juga amb els ingredients de l'acompanyament per donar-li més volada.

Al teu restaurant també mengen amb "palillos"?

No, i ara! Mengen amb coberts, com aquí. És un restaurant català. Això sí, riuen molt i s'ho passen bé perquè no hi estan acostumats. Al Sant Pau de Tòquio no hem fet cap concessió a la seva cultura. Ni tan sols els servim *sake*. Si volen un licor, ha de ser un licor català.

Cap ni una?

Bé, rebem els clients amb *oshibori*, unes tovallolletes humides per a les mans, perquè no fer-ho s'hauria considerat de mala educació. I d'altra banda, també hem reduït una mica l'ús de la sal.

Els no en prenen?

Sí, però la seva percepció de la sal és diferent de la nostra. Els cuiners japonesos no acaben de condimentar els plats, sinó que ho fa el client al seu gust i hi afegeix la soja concentrada, el wasabi, etc. Nosaltres, en canvi, donem els plats acabats, condimentats, i de vegades, per segons qui, pot trobar-los massa salats. Així, tendim a reduir una mica la sal. El bacallà, per exemple, el dessalem una mica més.

“Al Japó hi ha una cultura culinària i gastronòmica altíssima. Valoren molt l'aliment, el producte fresc, la qualitat. Són uns clients molt exigents, però també molt entusiastes si el producte final els convenç.”

La premsa nipona ha acollit amb curiositat l'obertura del nou Sant Pau. Nombroses revistes publiquen reportatges sobre la Carne i el seu equip. També inclouen receptes i imatges del restaurant.

El Sant Pau de Tòquio

Com classifiquen els japonesos la cuina del Sant Pau?

Com a cuina catalana, naturalment. Hem tingut molta cura a deixar-ho ben clar. El Sant Pau és un restaurant de cuina catalana. En un principi ens etiquetaven com a restaurant de cuina espanyola, o de cuina mediterrània. Però ara ja els ha quedat clar que nosaltres fem cuina catalana i punt. Els expliquem que nosaltres ens atrevim a barrejar el dolç i el salat, la carn i el peix, el calent i el fred. Que som capaços de menjar unes botifarres dolces o uns seitons amb raïm. Els expliquem d'on venim i per a ells és un contrast molt interessant. En aquest sentit, tenim exposats quadres de diversos artistes catalans per totes les zones del restaurant.

O sigui, que el restaurant és una petita ambaixada catalana al Japó.

Exacte. Aquesta és la nostra intenció.

S'adapten bé els japonesos a la nostra cuina?

Cal entendre que els japonesos fa pocs anys que han introduït la carn en la seva alimentació. A més, amb els aliments son molt meticulosos. Es a dir, tenen el bestiar molt ben alimentat, els vegetals molt ben conreats. Però, en general podem dir que la troben exòtica i interessant.

Quina curiositat ens pots explicar?

La curiositat màxima ha estat la seva reacció amb el pa. Ells no en prenen. Normalment prenen arròs. Nosaltres creïem que és un element indispensable

de la nostra cuina i, en aquest sentit, vam desenvolupar una fórmula que ens va preparar en Grimal per elaborar pa amb els forns de convecció que tenim allà. El resultat ha estat espectacular. Mengen pa amb una voracitat tremenda. Els encanta. Descobreixen un producte que els encanta.

Com definiries el teu client japonès?

Com una persona molt culte i, al mateix temps, molt exigent.

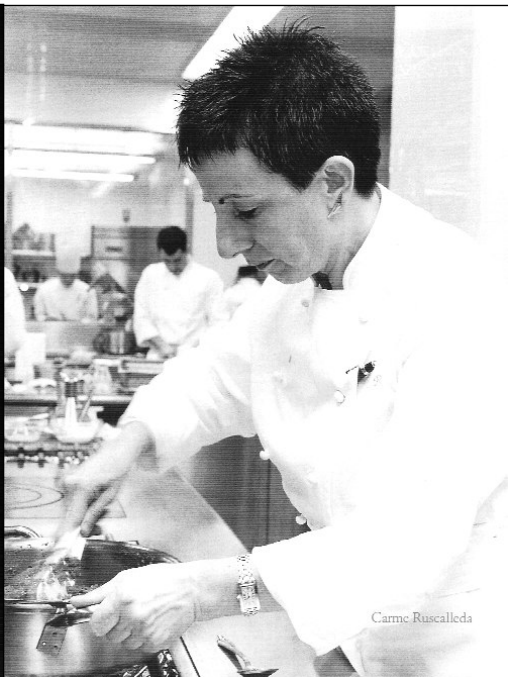
I de cara al futur... ens tens preparada alguna altra sorpresa com aquesta?

Ah, no ho sé! Això del Japó és una cosa que no entrava dins els meus plans. M'hi vaig rumiar molt abans d'acceptar-ho i ha estat una empresa molt intensa que només ha resultat gràcies a la il·lusió i la capacitat de la gent que m'acompanya. Sense l'equip humà que hi ha al darrera, això no hauria estat possible.

Qui forma part de l'equip al Japó?

Tenim tres catalans fixos al restaurant de Tòquio. A la direcció de la cuina hi ha l'Esther Dedmar i en Carles Milán, mentre que a la direcció del saló hi tenim la Sandra Martorell. També hi ha una quarta persona que fa viatges bimensuals i que és un nexe d'unió entre els dos restaurants, en José Carlos Fuentes. Porta nous plats i els afina. La resta de treballadors son nadius. D'altra banda, a part dels viatges que faig personalment, hi ha un contacte diari entre els dos restaurants. □

El prestigi de la Carne ha facilitat la feina de promoció. Les estrelles Michelin del Restaurant Sant Pau creen expectació al Japó.

RESTAURANT SANT PAU | シェフ
カル・ルスカリエダ

Michelin star restaurant
in Spain has opened
a first Tokyo branch!!
NEW OPEN

Carne Ruscalleda

AT.C. SANT POL

Fundat el 1.920

AT.C. SANT POL

esports

“Per l’any vinent volem estudiar la possibilitat de remodelar el camp de futbol amb gespa artificial”

Entrevista a en Jordi Clos, president de l’Atlètic Club Sant Pol

Entrevista de Daniel Solano
Fotografies de l’Ester Sauleda

Ja portes un any com a president del Sant Pol. Quina valoració en fas?

Estem força contents perquè s’han aconseguit èxits esportius, especialment en una categoria. També estem satisfets amb el recolzament social que hem rebut. Al Club es percebia una certa desil·lusió i un ambient de queixa entre el soci que la nova directiva ha tractat de resoldre aportant noves idees i una manera diferent de funcionament. En aquest sentit, la gent ens ha recolzat i ho demostra el fet que hem duplicat el nombre de socis que tenia el club.

Déu n’hi do.

Sí, sí. La resposta social ha estat molt bona.

I quines han estat aquestes noves idees que s’han aplicat al club?

Per exemple, hem fet un esforç important per involucrar més als pares. Hem intentat que el fet de deixar els nens no fos només un alliberament per als pares, sinó també una implicació d’aquests amb el club. L’objectiu era que els pares estiguessin amb el nen en els entrenaments, que l’anessin a veure quan juga els partits els dissabtes, que parlessin amb ell dels partits, etc.

Quina opinió et mereix la temporada del primer equip?

Potser aquest any hem pecat una mica de conformistes. Al començar la lliga, inconscientment, ens vam proposar com a objectiu no patir a finals de temporada, com venia passant els darrers dos anys. Però al final, una vegada la categoria ja estava assegurada, vam pensar que potser hauríem d’haver estat més ambiciosos. En tot cas, és el primer any i

aquesta ambició la mantenim per l’any que ve.

I fins on arriba aquesta ambició?

Aquest any hem canviat d’entrenador amb vistes a les dues temporades següents. Hem fixat en Jose Maria Chinchilla, un noi jove, amb moltes ganes, que ja havia estat amb nosaltres de coordinador. D’altra banda, respecte als jugadors, hem conservat la columna vertebral de l’equip que ja tenim i hem fet noves incorporacions, tenint en compte que han d’aportar qualitat a la plantilla. La nostra ambició és quedar l’any vinent entre els tres o quatre primers classificats per intentar, l’any següent, l’assalt a primera regional.

I creus que això és possible?

Els jugadors i l’entrenador ho veuen factible i la junta n’està convençuda. Ara el que cal és implicar als seguidors i a les institucions per tirar-ho endavant. O sigui que tenim ben clar l’objectiu.

I pels equips inferiors?

Aquest any tindrem dos cadets a segona divisió i ens hem proposat que un d’aquests dos equips pugi a primera. En definitiva, del que es tracta és que el Sant Pol tingui un nom. Volem que els nanos i la gent gaudeixin jugant al futbol però sense oblidar que tenim un potencial important en el futbol base com per aspirar a alguna cosa més.

El planter ha fet una bona temporada.

Exacte. L’infantil A ha fet una temporada fenomenal i ha pujat a preferent. El cadet ha quedat quart. L’al·leví, que eren nens que començaven aquest any en futbol 11, han millorat moltíssim i ja s’han adaptat.

I respecte a les instal·lacions del club... teniu algun projecte en vista?

Un altre tema que hem tractat és el que fa referència a les instal·lacions. En aquest aspecte, el club s'estava quedant una mica endarrerit i un dels nous propòsits per a la temporada vinent és crear una comissió que estudiï la remodelació del nostre camp amb gespa artificial. De fet, en la darrera edició de la Nit de l'Esport Català, la federació ja va avançar que es preveuen ajudes de la Generalitat per als clubs que decideixin fer el canvi a la gespa artificial. Nosaltres creiem que és una bona oportunitat i volem ser dels primers a aconseguir-ho. La gespa artificial ens permetrà retenir jugadors o incorporar-ne de nous provinents d'altres clubs amb camp de sorra.

D'altra banda, també serà interessant estudiar altres projectes, com ara el que afecta al pàrquing exterior, el condicionament d'algunes de les instal·lacions internes, la construcció d'una grada, etc. La idea és poder iniciar aquests projectes per tal que en fases posteriors es puguin anar fent realitat.

He sentit a parlar de la possibilitat de tenir una secció femenina.

Sí. Aquest any ens va venir a veure un grup de noies que estaven decidides a formar un equip femení de futbol. Nosaltres vam expressar-los la nostra alegria per la iniciativa i vam explicar que pel club seria un orgull poder comptar de cara a la nova temporada amb una secció femenina. I sembla ser que la proposta es farà realitat. Hem parlat amb la federació i l'únic obstacle que hem trobat és el nombre reduït d'equips que hi ha al Maresme que és una mica justet. Però joestic segur que serà possible.

Us falten jugadores?

Quantes més en tinguem, millor. Ara per ara, ja comptem amb disset o divuit jugadores, però donem

la benvinguda a qui s'hi vulgui afegir. La temporada és molt llarga i hi ha lloc per a tothom.

Com esteu preparant la temporada vinent?

Actualment al primer equip, tenim la sort o la desgràcia que hi ha molts equips interessats per jugadors nostres i una de les nostres prioritats ha estat intentar mantenir la unitat del bloc que ha conformat l'equip durant la temporada passada. Aquest propòsit s'ha aconseguit amb èxit. Ens ha costat un esforç, però era necessari per assolir les fites que ens hem plantejat a dos anys vista. Hem aconseguit transmetre la il·lusió als jugadors i evitar que se'n vagin.

I s'han fet noves incorporacions?

Sí. Ens hem reforçat. Ja tenim quatre o cinc fitxatges tancats que cobriran els buits deixats per els sis jugadors que ens han marxat. Cal pensar que el Canet, aquest any ha pujat de categoria i ha incorporat per la temporada que ve quatre jugadors de Canet que jugaven al Sant Pol.

Quins són aquests fitxatges?

Dues d'aquestes incorporacions són jugadors que ja havien jugat al nostre club i que hem pogut recuperar. També n'hi ha un d'Arenys, un altre de Vilassar. En resum, hem cercat jugadors que creguin en el nostre projecte. Cal tenir en compte que molts dels nanos que van fer possible l'ascens de categoria, l'any vinent ja no son infantils, seran cadets. És per això que els dimarts i els dijous d'agost i setembre es faran proves per a l'infantil de preferent per reforçar l'equip en aquesta nova categoria tan difícil. Preferent compta amb equips tan bons com l'espanyol, la Damm, la Ferran Martorell, el Figueres, o el Sabadell, etc. Es tracta de fer un equip per mantenir la categoria. Per a fer-nos una idea, només cal veure que des de Lloret a Vilassar tant sols els nostres nanos juguen a preferent. □

"L'infantil A" ha pujat de categoria aquesta temporada

Fotografia cedida per Piti Rojo

Els prebenjamins queden campions

Com cada any el futbol base de Sant Pol va acabar la temporada amb el torneig d'estiu de Tossa de Mar els dies 25, 26 i 27 de juny. Aquesta vegada el grup del prebenjamí va quedar campió. A més de l'èxit esportiu, els nostres futbolistes van gaudir molt en companyia dels entrenadors, familiars i amics.

25 Anys de la Penya Barcelonista

El passat mes de maig, la Penya Barcelonista de Sant Pol va celebrar els seu 25 aniversari amb un dinar al Gran Sol, al qual es van convidar diferents penyes del Maresme. A la celebració hi van assistir personalitats destacades i gran part de l'actual directiva del Barça, que té un vincle especial amb Sant Pol. Fins i tot el mateix president del FC Barcelona, Joan Laporta, hi va ser present. A la fotografia el veiem amb el president de la penya, Josep Maria Ramon, tallant el pastís.

Perruqueria per homes

Josep Maria

Carrer Nou, 54 - Sant Pol de Mar
Tel .670 22 44 51

pituestolfotografia

C.Joan Maragall,8,2n - 08395 Sant Pol de Mar (BCN)
TF. 696 362 508 - pitograf@teleline.es
www.pituestolfotografia.com

Sant Pol ART Galeria

Abril: JOSEP-MARIA SUBIRACHS (Obra gràfica)
Maig: ALEJANDRO VILADRICH (Pintures)
Juny: ELISABET GIMFERRER (Olis)

Marcas a mida
Riera 6-7 SANT POL DE MAR
Tel. + Fax: 937 603 204
www.santpolart.com / e-mail: gypsy@retemail.es
Horari: Dimarts a dissabte: 11 a 14 i 17 a 20h.
Diumenges i festius: 11 a 14h.

Pintura, Escultura, Ceràmica
Fons d'art i exposicions periòdiques
Restauració d'obres d'art
Materials i eines per a belles arts
Complements i regals d'art.

Transports Saltó

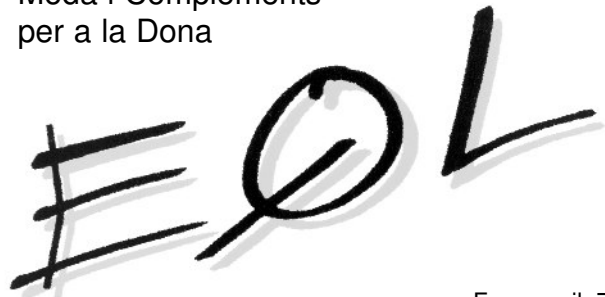

C/ Maria Pi, 15
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel. 667 426 150 / 667 426 151

C/ Ignasi Mas Morell, 3 - Tel. 93 760 30 58
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)

Moda i Complements
per a la Dona

Ferrocarril, 7
Sant Pol de Mar
Tel / Fax 93 760 11 47

FUSTERIA-EBENISTERIA
Josep M^a. Puigvert

C/ Bonavista n°29
(08395) Sant Pol de Mar

Tel. i Fax (93) 760 02 57
Mòbil 647 535 000

El Tot del Morer
Albert i Laura

Carretera Nacional, 2, Km. 664'7
Tel 93 760 11 05
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)

Tancat diumenge nit i Dilluns tot el dia

L'Esència espiritual del Reiki

Som en un moment d'expansió per a tots aquells terapeutes i sanadors perquè la gent conegui les mal anomenades teràpies alternatives (dic mal anomenades, doncs jo les trobo complementàries). Aquestes teràpies continuen avançant i sent acceptades per les persones com a teràpies noves, però en realitat son teràpies antigüíssimes. A partir d'ara en parlarem d'aquestes teràpies complementàries a fi que siguin conegudes per tots.

El redescobriment del Reiki va començar gràcies a Mikao Usui, que pel seu compte al 1922 va començar una investigació que va durar 10 anys i li va permetre redescobrir una tècnica antiga tibetana de sanació que ha sigut transmesa de mestre a deixebles fins arribar als nostres temps. És una tècnica ancestral, que consisteix en la imposició de mans sobre certs punts de la persona, facilitant així la transmissió de l'energia.

El Reiki està profundament lligat als conceptes orientals d'energia vital (ki, Chi, prana, etc.), energia universal que flueix a través dels Chakras, punts i canals energètics presents a tot ésser. El Reiki es refereix tant a l'energia donada com a la canalització de la mateixa. Com la resta de les teràpies és compatible amb d'altres mètodes de curació i no està contraindicat en cap cas, doncs és practica i segura i molt eficaç, de fet augmenta l'eficàcia d'altres tractaments que es practiquen al pacient.

Els pacients reben l'energia bàsicament a través de les mans del terapeuta utilitzant els 7 Chakras principals, localitzats des de la base de la columna a la part superior del cap, aquesta energia és percebuda per la persona que la rep i utilitzada per tot el cos com millor es necessita, mitjançant els seus canals energètics. El terapeuta de Reiki es limita a dirigir l'energia fent d'intermediari entre el pacient i el cosmos, utilitzant doncs l'energia universal. El Reiki actua sobre el nivell físic, mental i emocional del pacient, canalitzant l'aspecte adequat per aconseguir la millora del seus mals, no sols es dirigeix a suprimir la patologia del pacient sinó que li dona al pacient un equilibri energètic que li proporciona benestar i felicitat.

La utilització del Reiki és un fet real als hospitals de diferents països com Anglaterra, EE.UU., etc. L'hospital Columbia Presbyterian Medical Center de Nova York, l'hospital Memorial Sloane Kettering, el centre mèdic de Tucson a Arizona, l'hospital California Pacific Medical Center de Califòrnia, l'hospital Portsmouth, New Hampshire... són, d'entre altres hospitals, alguns que ja tenen terapeutes de Reiki entre el seu personal. El seu baix cost, flexibilitat i varietat d'aplicacions el converteix en una ajuda ideal per millorar la vida dels pacients i facilitar el treball als metges. El Reiki accelera les recuperacions quirúrgiques, millora les actituds mentals i redueix els efectes negatius de la medicació, equilibra l'energia del cos i les funcions metabòliques, dóna placidesa a les tensions musculars i dolors, allibera emocions reprimides, proporciona vitalitat física, crea relaxació, benestar i confort entre d'altres beneficis.

Malauradament el Reiki es confon amb els denominats "curanderos", que utilitzen la imposició de mans per sanar dolences específiques, sense voler entrar en polèmiques ni emetre judicis, hi ha diferents aspectes d'aquestes tècniques que mereixen ser esmentats. El practicant de Reiki només és un canal, això implica diverses coses: primer, la humilitat per reconèixer que som mers instruments. L'energia que rep el pacient és l'energia que ens rodeja (tal i com hem explicat) i no la pròpia, com fan els "curanderos".

El Reiki es ratifica una i altra vegada dient que la veritable curació la porta a bon terme el mateix pacient, doncs com hem explicat el terapeuta es limita a canalitzar l'energia posant-la a disposició del pacient perquè la utilitzi per aconseguir el seu benestar.

En Reiki mai s'utilitza la paraula "curar", el Reiki ofereix l'energia però és responsabilitat del pacient utilitzar aquesta energia per al seu bé. Finalment esmentar que l'ús del Reiki no és un bé miraculós, és una tècnica transmesa per mestres. Ningú neix amb la capacitat de donar Reiki però tothom està capacitat per ser iniciat a tan apreciada teràpia.

ÒPTICA ARAMINT
www.opticaramint.net

COMPRANT 4 CAIXES DE 30 LENTS DE CONTACTE DIÀRIES ET REGALEM UN DISCMAN (SISTEMA ANTI-SHOCK)

Promoció vàlida fins a esgotar existències.

ACUVUE
Johnson & Johnson

PAGA'N 3
EMPORTA-TE'N 4

gratis

Lents de contacte refusables quinzennals.

ULLERES DE SOL

graduades 60€

progressives 160€

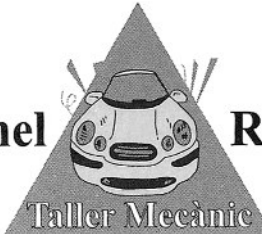
OFERTA VÀLIDA EN LENTS ORGÀNIQUES UNICOLORES DE 4 ANYS I GRADACIONS FINS A -2,00 D ESF. = 4,00 D US i 70

ESSILOR

CALELLA
C/ Església, 210 - Tel. 93 766 06 93
C/ Església, 356 - Tel. 93 769 78 80

PINEDA DE MAR
Pl. Mèlies, 31 - Tel. 93 767 21 75

Manel Ramírez

Taller Mecànic

Verge de Montserrat, 30-34 B
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona) Tel./Fax 93 760 01 34

Alimenta't bé!

Ca la Teresa

Roger de Flor, 21 (Sant Pol de Mar)
Tel. 93 760 03 91
Costa i Fornaguera, 50 (Calella)
Tel. 93 766 16 59

Carnisseria - Xarcuteria

Garbí Pol
S. C. C. L.

COMPRA - VENDA
PISOS - TORRES - TERRENYS
PROJECTES OBRA NOVA

Carrer Nou, 51 (davant Estació Renfe)
Sant Pol de Mar - Tel. 93 760 21 68

Ca l'Ingas

Carrer Nou, 49
Tel. 93 760 05 52
08395 Sant Pol de Mar

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MARIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EULÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª 08008 BARCELONA TELS. 93 215 32 22 93 215 33 12 FAX 93 487 23 59	NOU, 17 08395 SANT POL DE MAR TEL. 93 760 30 36 FAX 93 760 30 29
--	---

ELECTRODOMÈSTICS
PEIX

Venda i reparació
Antoni Peix i Manent
Passatge de Mar, 2 · Tel i Fax 93 760 08 11
08395 Sant Pol de Mar

cuina

Restaurant La Llosa

Panada

La panada és un plat de primavera, que consisteix en preparar una massa fina en la que s'emboliquen verdures i hortalisses. Encara que la més típica a Catalunya és la farcida amb espinacs i fruits secs, la panada que expliquem a continuació és la versió més original que en fa La Llosa, bàsicament un pastís d'albergínies. Per fer aquest plat a casa d'una manera més senzilla també el podeu preparar comprant la massa feta, i es pot variar el farcit, ja que admet tot tipus de verdures.

Ingredients:

- 5 albergínies
- 1 ceba grossa
- 1 carabassó
- 4 o 5 alls trinxats
- farigola
- 1 branca de romaní
- picada de julivert
- 1 pebrot escalivat
- 2 tomàquets
- 5 ous
- pomesà ratllat (optatiu)

Per a la massa:

- 300 gr. de farina
- 3 cullerades d'oli d'oliva
- 1 rovell d'ou
- 100 gr. d'aigua

Preparació:

Primer de tot es talla l'albergínia a daus i se sala. Es deixa ½ hora en una escorredora perquè tregui l'amaror. Després tallem la ceba a llunes i la sofregim. Hi anem afegint l'albergínia, els alls trinxats, les herbes, i més tard el carabassó a rodanxes. Al final de la cocció s'hi afegeixen dos tomàquets escaldats, sense pell, la picada d'all i julivert, sal i pebre. Es deixa refredar una mica i es tritura tot amb els ous i el pebrot escalivat.

Per fer la massa, barregem la farina amb el rovell d'ou i l'oli, treballant-ho amb els dits. Quan està ben barrejat hi afegim l'aigua i ho amassem bé, donant cops sobre la taula, fins que quedi una massa fina. Aquesta massa s'ha de deixar reposar en un lloc tebi, tapat, durant 30 minuts. Després s'estira sobre la taula amb un corró. Perquè no s'enganxi podem posar un plàstic o un drap sobre la taula i també entre la massa i el corró.

Finalment es col·loca la massa en un motlle untat de mantega i es posa el farcit a dintre. La massa que sobra la podem doblegar cap a sobre, embolicant el pastís. Es cou al forn 45 minuts a uns 175 °.

Per muntar el plat es talla un tros de panada i s'acompanya d'enciam i tomàquet amanit. Cal deixar refredar la panada abans de tallar-la perquè sinó es trencaria. També és més bona reposada. El plat se serveix tebi i s'hi pot tirar a sobre una mica de pomesà ratllat.

Fotografies: Pitu Estol

festa major 04

Fotografies: Pitu Estol

Sant Pol conclou quatre dies de Festa Major replets d'activitats

El pregó dedicat als pescadors va ser molt espectacular

La Festa Major de Sant Pol de Mar ha acabat després de quatre dies intensos i plens d'activitats per a tots els gustos i edats. Aquest any la festa ha volgut recordar el passat mariner de Sant Pol amb un emotiu pregó, la presentació de la segona edició de Fimarar (que se celebra a Sant Pol els dies 21 i 22 d'agost) i la inauguració d'un monument als pescadors. (Aquest últim acte no es va poder celebrar per problemes d'última hora i es traslladarà a la Fimarar).

Aquí veiem les flamants pregoneres

La festa va començar dijous, després de l'emotiu pregó que enguany es va dedicar als pescadors de Sant Pol. Les representants de les quatre últimes barques que havien feinejat a la platja del poble van ser les encarregades de donar per oberta la festa, enfilades al balcó de l'ajuntament, que s'havia caracteritzat com una barca. Durant el pregó es va passar una projecció que repassava la tradició pesquera del municipi, amb imatges antigues dels pescadors més emblemàtics. La pel·lícula es va projectar sobre una gran vela que cobria la paret del consistori.

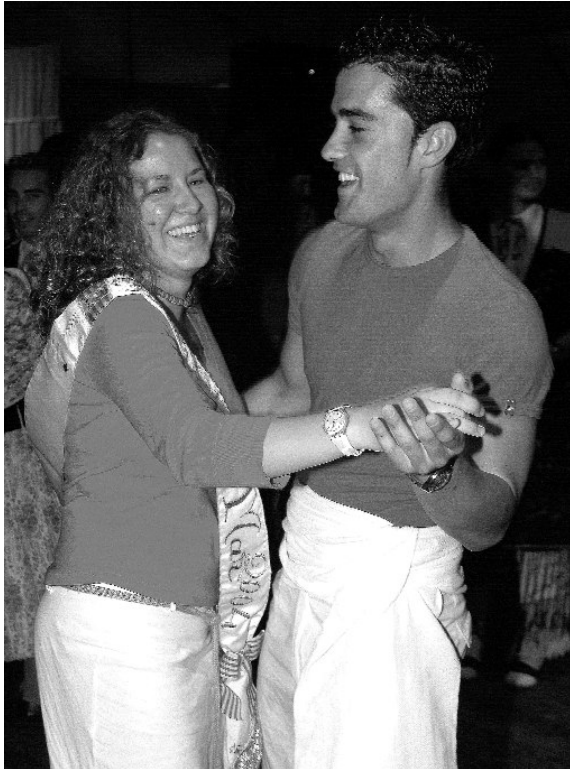
De dijous a diumenge s'ha viscut una festa major molt concorreguda, principalment el diumenge, amb la fira d'art que va omplir els carrers més cèntrics del poble i el castell de

Molts santpolencs es van passejar pel poble en carrilet durant els dies de Festa Major

festa major 04

La Raquel Mestres i l'Albert Losada obren el ball després de ser escollits pubilla i hereu

focs artificials des de l'espigó. També dissabte va tenir molt d'èxit la trobada de gegants, que enguany arribava a la vintena edició, i la tradicional Dansa de l'Almorratxa.

La festa va seguir amb les activitats de cada any: el correfoc, concerts, activitats infantils, sardanes, cercaviles, exposicions, aeròbic, la missa solemne, el torneig d'escacs al carrer nou, el campionat de PlayStation o el festival de danses catalanes.

A la nit hi va haver ball cada dia a la Carpa i el dijous a més a més es va celebrar la tercera Farra Alternativa per als més joves a la Punta. La novetat d'aquest any va ser la incorporació del carrilet, que va fer recorreguts gratuïts pel poble durant els dies de Festa Major i va tenir un gran èxit. El Tradicional ball amb l'elecció de la pubilla i l'hereu de 2004, on aquest any van resultar escollits la Raquel Mestres i l'Albert Losada, va tancar la celebració.

La festa va seguir amb les activitats de cada any: el correfoc, concerts, activitats infantils, sardanes, cercaviles, exposicions, aeròbic ...

Durant l'ofici solemne es va fer la presentació oficial de les obres de remodelació del presbiteri de l'Església de Sant Jaume

 el Faristol

c/ Bruguera, 78
08370 Calella
Tel/Fax 93 766 52 08
el.faristol@retemail.es

Títol: **Madrid Confidential.**
Les aventures del diputat k

Autor: Oriol Malló
Editorial: La campana
PVP: 16 euros

Madrid Confidential. Les aventures del diputat K sembla, aparentment per la portada i el títol, un llibre amb conya sobre les proeses a les espanyes durant aquesta última legislatura del seu protagonista -d'altra banda molt ben caricaturitzat-, el diputat d'ERC Joan Puigcercós. Però el llibre, tot i que l'humor hi juga un paper constant, és molt més que això: obre els ulls als lectors a tot el que amaga Madrid, convertit en una teranyina indestructible teixida ja des de fa molt temps per tota una sèrie de nissagues que han format, formen i formaran part dels alts estaments polítics, econòmics, socials i eclesiàstics de la història d'aquesta capital, una història a la qual l'autor hi dedica un dels apartats dels llibre, "petita història de la Villa y Corte", que permetrà el lector entendre moltes coses.

Una teranyina gegant, doncs, imparable, on el diputat K en solitari s'hi llença sense enganxar-s'hi per anar-hi fent esquerdes que potser costaran molt d'arreglar. K no s'hi vol quedar atrapat, tot el contrari: lluita feroçment contra tot el que li barri el pas cap a la veritat. I això només ho pot aconseguir un home que té molt clar el camí que han de seguir ell i el seu partit: "Eficàcia i dignificació de les condicions de vida són deures fonamentals d'un partit que aspiri al poder i a la independència, perquè aquesta només serà viable si la gent es creu que servirà per viure millor"

Així, doncs, K desenvolupa a Madrid un difícil paper que a qualsevol espantaria però que va exercir amb una valentia absoluta. El llegat que hi va trobar no fou gens

engrescador: unes mitges llençades i un pot d'esmalt d'ungles al despatx de la Rahola, una lleona que cridava molt però que no espantava ningú i que es va quedar enganxada a la gran teranyina descobrint una nova professió: cridar als programes telescombraries. Ja es veia a venir...

Però els herois de les novel·les (i en aquest cas els herois reals) no surten del no res. Oriol Malló, autor del llibre, ens explica també els inicis d'un noi de Ripoll que es va involucrar en tota una sèrie de moviments com ara l'MDT, la Crida, ... d'on li va quedar sobretot aquest esperit de lluita per aconseguir tornar a ser un país normal, ni millor ni pitjor; de com va seguir a les files de les JERC fins que es va convertir en el deixeble de Colom, l'àngel salvador d'un partit que amb crits d'independència es pensava que s'arreglaria tot. Ell, però, ho tenia molt clar i l'amiguisme de Colom cap a CiU li va acabar d'obrir els ulls. La història d'ERC que tots coneixem, doncs, surt també explicada en el llibre i, com a cloenda, un capítol realment necessari per a molts: el paper de negociador de K en el pacte de les últimes eleccions autonòmiques per acabar formant el tripartit.

Potser si els diputats de CiU a Madrid l'haguessin convidat a fer un cafè el primer cop que va aterrar a les espanyes i -fora conyes- li haguessin fet una mica de costat en totes les qüestions que afectaven el nostre país, les coses haurien anat d'una altra manera...

Si teniu ganes de llegir allò que ja sospitem de Madrid però que no podem demostrar, Oriol Malló ens descobreix tot allò que s'ha amagat, s'hi amaga i s'hi amagarà durant temps; ens descobreix amb exemples concrets qui ha elaborat aquesta teranyina que ens priva de ser nosaltres mateixos, ens priva de ser, senzillament, catalans.

Marta Rocafort

El Festival de Jazz de Sant Pol celebra el 29è. aniversari

El Festival del Jazz Galet Club de Sant Pol va celebrar aquest any la seva 29a. edició amb dos nous concerts: la big band *Jubilee Jazz Orchestra*, formada per onze músics, va actuar al Centre Cultural i el *Julian Vaughn Quartet* a la Sala Polivalent. El festival de jazz de Sant Pol és el segon més antic de Catalunya, i tot i les dificultats s'ha celebrat durant aquests 29 anys ininterrompudament. L'entitat fundadora és el *Jazz Galet Club* i des d'aquest any l'organització del festival l'ha assumit la *Penya Xindries*, en col·laboració amb l'Ajuntament.

La *Jubilee Jazz Orchestra*, que no va poder actuar a la Plaça dels Quatre Cantons per culpa de la pluja, va oferir un el seu jazz fresc i directe, apte tant per escoltar com

per ballar. D'altra banda, el bateria nordamericà Julian Vaughn es va ficar el públic a la butxaca, oferint una mostra de les seves visions del jazz en formació de quartet (bateria, piano, contrabaix i saxo), acompanyat per músics tan reconeguts com Horacio Fumero i Frederick Caltrist.

Foto: Pitu Estol

CEIP Sant Pau

Un projecte solidari:

Agermanament amb l'escola de Bondalawada a l'Índia

El CEIP Sant Pau forma part, des de l'any passat, del projecte "School to school", que gestiona la Fundació Vicenç Ferrer. Mitjançant aquesta iniciativa, el centre de Sant Pol s'ha agermanat amb l'escola de Bondalawada a l'Índia, amb la qual intercanvia informació de caràcter cultural, a la vegada que munta activitats per recollir diners que van destinats a garantir el funcionament d'aquest centre. El projecte no només pretén ajudar econòmicament l'escola hindú, sinó també implicar els nens d'aquí en una causa solidària.

L'escola de Bondalawada té uns 60 alumnes i un mestre. Aquests nens viuen en condicions d'extrema pobresa però són feliços al seu país. L'objectiu del projecte no és treure'ls d'allà sinó ajudar a que puguin cobrir les seves necessitats i tirar endavant al lloc on viuen, ja que estan arrelats allà i a les seves tradicions. És per això que, a banda de l'ajuda econòmica, el projecte s'orienta cap a l'intercanvi cultural. A més a més, els diners recollits es destinen a una tasca concreta: material escolar, sots dels mestres, despeses d'exàmens...

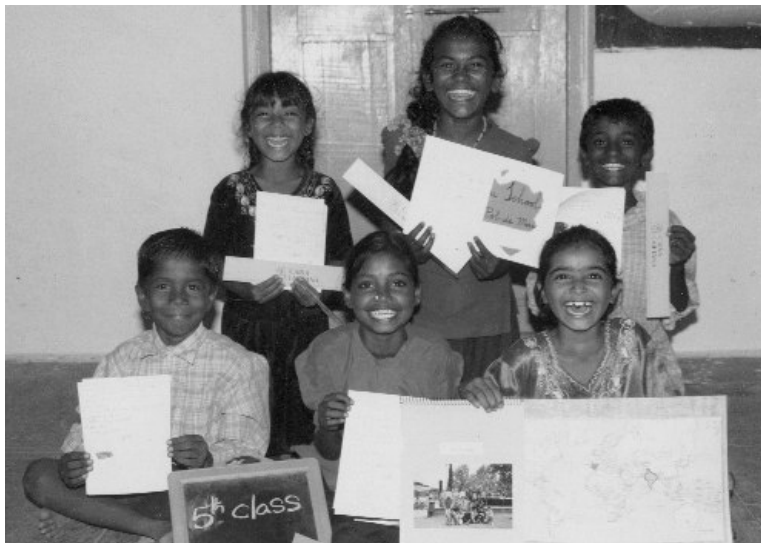
D'aquesta manera, els nens poden veure on va destinada la seva ajuda i són conscients que aquesta, per petita que sigui, serveix molt. Amb els diners re-

collits aquest any, per exemple, es garanteix el funcionament de l'escola durant tot un any. Un altre aspecte de l'intercanvi és que els alumnes coneixen la realitat que viuen els nens de l'Índia i les seves costums. Durant l'any es fan dos intercanvis, s'envien contes, jocs, informació de cada país, de les seves tradicions...

Aquest any s'han fet diverses activitats lligades a aquest projecte per tal de recollir diners: la campanya "un nen, un euro", que consistia en que els nens no compressin lliminadures durant un dia i donessin els diners per aquesta causa; la cantata "La ciutat i la lluna", en la que van col·laborar músics locals, pares i mares de l'escola; i la fira d'art solidari, on es van vendre petites obres plàstiques fetes pels nens a casa i a l'escola (com els murals de Sant Jordi, que es van subhastar). A més a més, l'escola també dóna el 0,7 dels seus ingressos a Bondalawada.

Una altra activitat lligada al projecte va ser la conferència col·loqui que es va organitzar a la Sala Polivalent, a càrrec de Tomàs Jover, membre de la Fundació Vicenç Ferrer, que va explicar l'agermanament i les possibles actuacions. A l'acte va assistir també Lanci, que va ser el primer nen indi apadrinat per mitjà de la fundació.

Foto: CEIP Sant Pau

Esquerra: Els alumnes de 5è curs de l'escola de Bondalawada amb fotografies i altre material que han rebut dels nens de Sant Pol de Mar.

Dreta: Un dels murals que els nens de Sant Pol van pintar per Sant Jordi i es van subhastar per recaptar diners. A sota, imatges de la cantata.

Actualment estan adherits al projecte "School to school" 12 centres de Catalunya. La novetat d'aquest projecte és que es destinen els diners al funcionament de les escoles de l'Índia. Els diners recollits s'envien a un compte bancari, que gestiona la mateixa Fundació Vicenç Ferrer. És un projecte nou, però es creu que de mica en mica anirà implicant més centres.

Aquest any l'escola de Sant Pol va recollir 800 euros, bastant més que l'any passat. El primer any

va ser més fluix, ja que no es tenien uns objectius concrets, no se sabia ben bé on anaven destinats els recursos econòmics i això dificultava la motivació. Per això, des de l'escola es van demanar els costos detallats que representa un centre escolar a l'Índia, ja que per als alumnes és important saber per què està servint la seva solidaritat. Així s'adonen que la seva ajuda, per petita que sigui, també serveix. De cara a l'any vinent es té previst muntar noves activitats, l'objectiu és superar la quantitat recollida aquest any i arribar als 1.200 euros.

Amb els 800 euros que s'han recollit aquest any es cobreixen els costos anuals de l'escola de Bondalawada, repartits de la següent manera:

-Sou anual del professor: 216

-Uniformes de tots els nens: 144

-Material de preescolar fins a 5è: 30

-Material escolar de 6è fins a 4t d'ESO: 92

-Llibres de text: 192

-Examen oficial pels alumnes de 1r. d'ESO: 12

-Examen oficial pels alumnes de 4t. d'ESO: 21

-Llibres de reforç pels qui volen entrar a escoles del govern: 9,6

-Dues visites a un lloc històric amb els nens: 80

Fotos: Pitu Estol

107.2 FM
www.radiolitoral.org
Tel.93 760 46 46

radio litoral

Ràdio Litoral estrena temporada d'estiu amb canvis a la graella

L'emissora municipal de Sant Pol, *Ràdio Litoral*, encara la temporada d'estiu amb una programació bàsicament musical, i incorpora dos nous programes: als matins *Poti Poti* amb Ferran Xumetra i el dimarts a la tarda *Mirant enrera* de Ramon Pellín. Alguns dels programes habituals, com *Contes i Cançons*, *Comarques*, *Pol-i-Esportiu* o *Nits de Rock*, fan un parèntesi durant les vacances i tornaran al setembre.

Durant tot l'estiu, Ferran Xumetra i Maria Pomés ompliran els matins amb el programa *Poti Poti*, un espai lleuger amb música estival, notícies d'actualitat, esportives, del cor, horòscop i bon humor, que s'emet de dilluns a divendres d'11 a 1. També es pot felicitar familiars i coneguts a través del telèfon de l'emissora. Ferran Xumetra, que fins ara conduïa el *Top Litoral*, presenta aquest nou programa, i l'acompanya Maria Pomés, col·laboradora habitual de la ràdio.

Els dimarts de les 7 fins a les 8 de la tarda, *Mirant enrera* vindrà a substituir *Ahir i Avui, la veu de l'Esplai*, que fins ara presentaven Andreu Coll i Bartomeu Arqué. Ramon Pellín, una persona amb àmplia experiència radiofònica, condueix aquest nou programa, que recordarà músiques de la ràdio d'altres èpoques. Per la seva banda, *Ahir i Avui, la veu de l'Esplai* ha estat una de les incorporacions de la darrera temporada, recull notícies sobre l'Esplai de Sant Pol, temes relacionats amb la tercera edat, horòscop, curiositats, cançons del record i dedicades, a més d'informació sobre l'esport de la petanca.

Altres programes que s'han estrenat durant aquesta temporada a l'emissora local han estat *Coses de l'idioma*, presentat per Lluís Cabruja, *M en majúscula*, de Xavier Tarridas, *Tren de nit*, conduït pel Doctor Vinil, i *Clar de lluna*, amb Òscar Paniagua, Josep Mestres i Toni Casas. *Coses de l'idioma* s'emet el tercer dimarts de cada mes de 8 a 9 del vespre i tracta temes que tenen a veure amb el català,

debatuts pels diferents convidats i col·laboradors. El programa recull aspectes molt amplis del català, es comenten obres literàries rellevants i d'actualitat, i també es toquen temes més lúdics i jocosos com és el món dels refranys i frases fetes. Roser Serra col·labora en aquest espai, que porta convidats diferents cada setmana.

Xavier Tarridas, col·laborador de la ràdio des dels seus inicis, presenta *M en majúscula*, un tomb pel món musical i els seus diversos estils. L'espai, que s'emet dijous i divendres de 5 a 7 de la tarda, ofereix també la possibilitat de demanar cançons i els

Ferran Xumetra i Lluís Cabruja
presenten dos nous espais

Foto: Ester Sauteda

divendres fa un repàs a les novetats discogràfiques de la setmana. Oscar Paniagua, Josep Mestres i Toni Casas, habituals també de l'emissora, arriben els dijous de 9 a 10 de la nit amb *Clar de lluna*, una passejada pels carrers de Sant Pol. Per últim, la nit dels divendres el Dr. Vinil ens acompanya amb el *Tren de nit*, un viatge pel record "d'aquelles coses rodones amb un forat al mig que els joves no saben que són i les iaies no recorden". Els vinils!! Discos

rescatats de l'oblit pel Dr. Vinil que, després d'una cura d'urgència, surten de nou a la llum. *Tren de nit* es pot escoltar els divendres de 10 a 11 de la nit, després de l'*On et penses que vas?*

Ràdio Litoral prepara més novetats per a la propera temporada i continua oberta a tothom que tingui alguna proposta i hi vulgui col·laborar.

El plataner de Can Villar

De ben segur que els lectors de l'ENS coneixen un bon costum que en alguns països cultes s'està escampant. I és el següent: es busca un indret d'un parc o d'un passeig, i algú, anònimament, deixa damunt d'un banc o en algun altre lloc accessible un llibre que ja ha llegit, perquè algú altre, també anònimament, se l'endugui per llegir-lo, però amb la condició que un altre dia el tornarà a deixar al mateix lloc perquè també el trobi un altre àvid lector. D'aquesta manera es crea un intercanvi de llibres per a un club anònim de lectors que de manera gratuïta gaudeixen de la companyia d'un amic: un llibre.

Aquest bon costum d'intercanvi de llibres es va explicar en el programa *Coses de l'idioma* que es va emetre a *Ràdio Litoral*, com cada tercer dimarts de mes, de 8 a 9 del vespre el propassat dia 20 de juliol. El presentador Lluís Cabruja, juntament amb altres col·laboradors van parlar d'aquest sistema d'intercanvi de llibres, que també ja s'ha introduït a la nostra vila, tot recomanant lectures per a les vacances.

En el mateix programa es va regalar, per gentilesa d'un anònim donant, una novel·la en català amb un Punt de Lectura a dins, a tots els radiooients que van acudir a l'emissora mentre durava el programa. El Punt de Lectura invita els lectors a mantenir l'intercanvi de llibres en català al plataner del passeig de can Villar. Si llegiu amb atenció els següents versos hi trobareu l'explicació del nostre títol, i amb una pista afegida: se les campa el màgic número 7 entre els versos i l'escollit plataner del passeig de can Villar.

En homenatge al nostre compatriota Joan Coromines pels cent anys del seu naixement.

El plataner de can Villar

*Per can Villar passejant,
un camí ral, vell i antic,
hi trobareu un amic
al costat d'altres companys
com uns guerrers vigilants
que us mira de fit a fit.
Fixeu-vos bé el que us dic:*

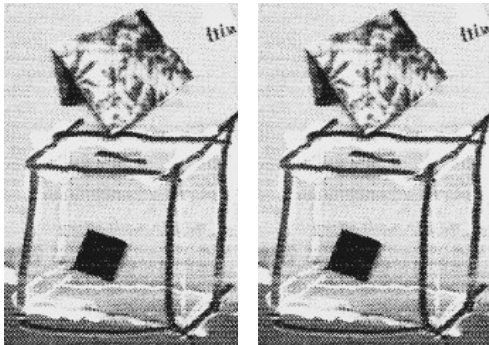
*Atents atanseu-vos-hi
que es deixarà escorcollar.
Amb paciència furgueu-hi
que un tresor s'hi pot trobar.
I si és del vostre gust
endueu-vos-el: és just.
Però abans i de tot cor
deixeu-hi un altre tresor.*

*La saviesa popular
ho ha escampat arreu, arreu.
Corre la brama, crideu:
"un bon llibre hi vaig trobar".
Si això voleu comprovar,
penseu-hi i no ho espatlleu.
Respecteu el joc que hi ha.*

*D'això se'n diu en anglès
"Book crossing". – Gràcies. – De res.*

*El nou Cercle de lectors
juraran de dos en dos
que en català han de ser
els llibres del plataner.*

política

La Nova Convergència

Comitè Executiu Local de Convergència Democràtica de Catalunya.

Convergència Democràtica de Catalunya serà a partir del congrés del mes de juliol, un partit més sobiranista, més nacionalista i més progressista, o no serà la nova Convergència. Des del 1980, Convergència va governar Catalunya, però això finalment s'ha trencat perquè havia de passar. Convergència ha patit un desgast immens durant aquests 23 anys de govern, en part, pel gran nombre de pactes que van realitzar amb altres forces polítiques, i que en alguns casos varen ser innecessaris.

En primer lloc el pacte amb UCD d'Adolfo Suárez, en segon lloc el pacte amb el PSOE de Felipe González, i finalment el pacte amb el PP de José Maria Aznar. Aquest darrer pacte va durar 8 anys (dues legislatures), els primers quatre anys amb el PP amb majoria simple, (en aquell moment si que van parlar català els populars...) i els segons quatre anys amb el PP que tenia majoria absoluta.

Tot aquest reguitzell de pactes, van fer que la població civil catalana es fes una idea equivocada de Convergència, ja que ens van col·locar l'etiqueta de partit conservador i de dretes, cosa que mai ha estat així. A més, molta gent va començar a comparar Convergència amb el PP a la catalana, sobretot líders molt interessats d'altres forces polítiques.

Actualment les coses han canviat, i molt. Convergència ja no està al govern, i la raó d'aquest fet és el gran càstig de vots que ha rebut el partit, ja que molts dels seus votants van passar a votar Esquerra Republicana de Catalunya.

Tot i que Convergència va baixar molt en nombre de vots, les eleccions autonòmiques del 2003 les va tornar a gua-

nyar amb 46 diputats, però en aquest cas, ERC va decidir pactar amb els socialistes i deixar convergència fora del govern, i no materialitzar una possible coalició nacionalista històrica, perfectament factible.

Gràcies a aquest impuls, actualment els socialistes controlen tot el país, ja que governen als grans Ajuntaments, a la Generalitat de Catalunya i a la presidència de l'estat espanyol, i tot això gràcies al suport donat per ERC cap al PSOE. Els dirigents d'ERC s'han donat compte que s'han quedat sols pactant amb un partit espanyolista com és el PSOE, que no farà absolutament res per millorar el nostre país.

Actualment s'ha arribat a un punt clau per decidir el demà de Convergència. Convergència segueix essent el partit nacionalista i de progrés que ha estat sempre, però amb un problema que hem de valorar i així ho farem al proper congrés, que és el futur amb Unió Democràtica de Catalunya. Creiem que Unió no ajuda gens a definir Convergència, perquè ells tenen una imatge de conservadors i de dretes, i això afecta a tota la federació de CiU. Ara fa pocs dies, Convergència va fer un pas endavant, presentant-se a les eleccions europees en coalició amb altres forces polítiques nacionalistes i progressistes de diferents nacions, com són el PNB i el BNG entre d'altres. Aquest fet ha estat realment important per tornar a definir el nostre paper.

Per finalitzar l'article, només dir que esperem realment que ERC vegi que s'ha equivocat de ple amb el pacte tripartit i que no ens porta enlloc un govern socialista a Catalunya. ERC té moltes més idees en comú amb Convergència que amb el PSC.

Unió Santpolenca (UNS)

Efectivament, tenim un problema, però el tenim nosaltres i ens el creen ells, encara que ells creuen que som nosaltres el seu problema o el problema d'algunes santpolenques i d'alguns santpolencs, segons hem deduït de la lectura d'alguns dels seus últims comunicats partidistes i pamfletaris.

Entenem que es tracta clarament de manifestacions crítiques que surten més de la frustració personal i col·lectiva, dels membres d'una determinada formació política, que demostren la seva vertadera essència poc democràtica, i lluny de la seva condició d'oposició constructiva i lleial amb el govern real de la població, opten per una actuació sistemàticament crítica i destructiva de les actuacions d'aquells que representem democràticament el poble de Sant Pol de Mar, segons voluntats expressades clarament en les últimes eleccions i fins ara no qüestionades de manera oficial.

Ja ho vam dir en una altra ocasió i ho repetim ara: la gent d'UNS som conscients dels problemes que té actualment l'Ajuntament de Sant Pol de Mar, perquè són realment els nostres autèntics problemes, encara que

majoritàriament han estat òbviament heretats de gestions anteriors, i per aquest motiu treballem conjuntament amb els nostres aliats polítics i amb les altres forces municipals per discernir responsabilitats i actuar en conseqüència, però no acceptem pressions alienes que busquen la desestabilització d'un equilibri precari, però estimat i desitjable, entre formacions polítiques de signe divers, que lluiten perquè el futur de Sant Pol sigui més net que el passat, en termes polítics, socials i fins i tot en termes mediambientals.

El passat és enorme i el present encara escàs, tant pel que fa al temps que passa, tant important per un poble com Sant Pol, amb llegenda negra i finalment simpàtica, associada als rellotges, com per les seves connotacions humanes que parlen de relacions entre persones, algunes vegades carregades d'energies negatives. Contra aquesta tendència a veure i viure en la part fosca de la vida, volem lluitar, sense oblidar el passat però mirant el futur des del present, en una circumstància nova que volem que sigui satisfactòria per tothom, fins i tot per aquelles persones per les quals sembla que som l'autèntic problema.

som-hi!
grup independent - sant pol de mar

Alhora oposició i alternativa fiable.

santpol_somhi@yahoo.es
http://es.geocities.com/santpol_somhi

Els misteris de les ratlles blaves i similars

Grup Municipal PSC-UP-EUSP

PSC

Cotxes nous, macos, o vells o bruts, tots necessiten un espai per estacionar-se. I molts propietaris volen deixar-lo al centre del poble. Per què? Doncs, perquè hi ha els comerços, els llocs de treball, o simplement perquè volen anar a la platja.

I què passa a Sant Pol? Que els vilatans, sense previ avís, han vist com els carrers més centrals quedaven plens de paganismes. Això va ser l'avís de que després es portaria el tema al ple, i no es debatria, ja que l'aprovació era segura, per tant només s'havia de "perdre una mica de temps", escoltant a l'oposició. El motiu del govern: la mobilitat al centre del poble, per tal de poder accedir a botigues, bars... I el parc del litoral que té a veure amb això?

Fer pagar per tal d'aparcar és ja una cosa molt corrent a moltes ciutats i viles, i no entrarem en aquesta discussió. El que no sembla tan corrent, és que tothom se

n'assabenti perquè veu uns senyors pintant els senyals, ni que preguntant a l'Equip de Govern sobre temes claus, com si es pagaria a l'hivern, si hi hauria descomptes per als vilatans, quina seria l'empresa concessionària... es respongués que el temps s'havia tirat a sobre i que no ho sabien; però les ratlles ja eren pintades.

Això, barrejat amb que estem al mes de juliol i no tenim pressupostos, amb pla de sanejament o sense, i rematat amb les encantadores respostes del Regidor d'ensenyament que es nega sistemàticament a comentar coses que se suposa que sap, com per exemple el finançament de la llar d'infants, provoca que la sensació de transparència sigui molt i molt alta. Bé, esperarem amb resignació les respostes oportunes, i sense cap tipus de dubte, encertades per part de l'equip de govern. I si no hi ha respostes via oral, les podrem veure quan ja estiguin fetes, no hi ha debat possible.

Eleccions Europees del 13 de Juny del 2004

ERC - Sant Pol

Acaba de finalitzar la cinquena legislatura del Parlament Europeu. La seva activitat ha afectat més que cap altra les nostres vides:

- 1.El Tractat de Niça ha reforçat els poders del Parlament Europeu.
2. La posada en circulació de l'Euro.
- 3.L'elaboració de la Constitució Europea.
- 4.L'adhesió de vuit països excomunistes i dues illes mediterrànies.
- 5.La Llei europea de responsabilitat ambiental.
- 6.Més i millor legislació sobre seguretat alimentària.
- 7.Restrictcions sobre la publicitat del tabac.
- 8.Legislació sobre seguretat marítima per evitar nous casos com el del Prestige.
- 9.Legislació sobre igualtat de tracte entre homes i dones en relació amb l'accés al treball i a la formació.
- 10.Mesures per a la millora de la seguretat en el treball.

L'eurodiputat d'ERC Miquel Mayol ha incidit sobretot en:

- 1.La lluita contra el Plan Hidrológico Nacional.
- 2.L'oposició al Pla d'Infraestructures de Mallorca.
- 3.La constant lluita per reivindicar l'oficialitat de la llengua catalana i el dret d'autodeterminació dels Pobles d'Europa.
- 4.L'oposició a la guerra d'Iraq.
- 5.L'oposició a la Llei de partits i a la clausura del diari basc Egunkaria.

La valoració que l'electorat santpolenc n'ha fet ha estat donar-nos el 20% dels vots emesos.

Els bons resultats que han fet globalment els partits d'esquerres contrasten amb el retrocés general de les dretes. Tot i així, Convergència i Unió continua mantenint el liderat a Sant Pol.

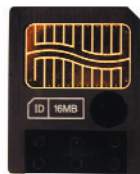
Fotografia i Vídeo Digital

P. Sauleda

C/ Nou 34
08395 Sant Pol de Mar

***Revelem les fotos
de càmares digitals
amb més qualitat***

Confieu els vostres records solament a professionals

S.A.S.

Servei d'Atenció al Santpolenc

*Per preguntes, queixes o suggeriments sobre
qualsevol tema relacionat amb el municipi*

Tel/Fax/Contestador: 93 760 32 00

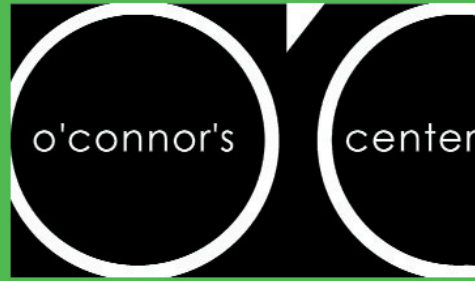
E- Mail: santpol@santpol.org

Nova Web de Sant Pol

www.santpol.org

Ajuntament de Sant Pol de Mar

o'connor's center

INSCRIPCIÓ OBERTA

CURSOS D'HIVERN inici 15 de setembre

Matrícula gratuïta/ Tots els nivells

Informació: Tardes de dilluns a divendres i dissabtes matí

Ens trobaràs a: Ferrocarril, 3
Sant Pol de Mar
Tel. 937 600 765